

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την 'Υψηλήν Προστασίαν της Α.Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον Προεδρίαν της Α.Μ. της ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

* Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941 * Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 12ον *
* ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957 * — * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5 *

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' 'Ιστρία 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου : 'Α/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικού 40—'Αθήναι

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1,50 — 'Ετησία συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμον περιοδικού να στέλλωνται με ταχυδρομικήν ή τραπεζιτικήν έπιταγήν άπροσώπως

«'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος», 'Οδός Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

'Η Συντακτική 'Επιτροπή άποφαίνεται περί της δημοσιεύσεως ή μη τών άποστελλομένων χειρογράφων, τά όποία δημοσιεύόμενα ή μη δέν έπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς τούς καθυστερούντας την έξόφλησιν της πρός τό περιοδικόν όφειλής των, όπως έπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

'Η ήμέρα της Μητέρας, Μ. Νικολαΐδη.....	Σελ. 1	Mother's day by M. Nicolaides.....β. Page 1	
β) 'Ο ύμνος της Μητέρας (ποίημα) Γ. 'Αθάν. »	2	b) Mother's song by G. Athanas »	
Μηνύματα επί τῷ Νέῳ ἔτει..... »	2	Messages on New Year by L. Boissier and E. Sandstrom..... »	2
'Ενας αὐτοκρατορικός γάμος εἰς τήν 'Ελληνικήν Κωνσταντινούπολιν, Γ. Κόλια..... »	3	An Imperial Wedding in Greek Constantinople by G. Kolias..... »	3
Ε.Ε.Σ..... »	3	Greek Red Cross..... »	4
β) 33 ὀρφανὰ τῶν Καλαβρύτων ἐκπαιδεύονται εἰς Γερμανίαν..... »	4	b) 33 orphans from Calavryta are educated in Germany..... »	5
'Επεσαν τὰ Γιάννενα, Ε. Φωτιάδης..... »	5	Janina have been conquered..... »	5
β) 'Εμπρός (ποίημα) Κ. Παλαμά »	6	b) Forward (poem) by C. Palamas »	6
'Η ἀτμόσφαιρα, Ν. Δημητροκάλλη..... »	6	Atmosphere, by N. Demetrocallis..... »	6
β) Οἱ κίνδυνοι στό σπίτι »		b) Dangers at home »	
Τό μέγα Συνέδριον ἀποφασίζει, Κ. Παπαπαναγιώτου..... »	7	The Great Congress decides by K. Papapanagioutou..... »	7
Πρώτες Βοήθειες: Μεταφορά ἀρρώστων..... »	8	First aid: Transport of wounded..... »	8
β) Αὐγερινός (ποίημα) Σ. Κωταρίδης »		b) The morning star (poem) by S. Kotsarides..... »	9
Πάργα, Π. Καλονάρου..... »	9	Parga by P. Kalonaros..... »	10
Μία ὥρα εἰς 'Ερυθροσταυρικὴν πρᾶξιν, Β. Οἰκονομίδης..... »	10	A good deed of Juniors by B. Economides..... »	11
β) Πάργα (ποίημα) Ι. Πολέμη »		b) Parga (poem) by J. Polemis »	11
Τὰ παιδιὰ τοῦ Τσίρκου, Β..... »	11	The children of Circus by V..... »	12-13
Φωτογραφίαι δράσεως..... »	12-13	Activity in pictures..... »	14
β) 'Ο Μπούφος, Γλ. Πρωτοπαπά..... »	14	The eagle—owl by Gl. Protopapa..... »	15
'Αναδασώσεις εἰς τήν Χώραν μας, Π. Γρίσπου..... »	15	Reafforestation in our country by P. Grispos..... »	16
β) Δασικὸ τραγοῦδι (ποίημα) »		b) Forest song (poem) »	16
Νέα καὶ περίεργα..... »	16	—News and Queer by G..... »	17
β) 'Υγιεινὴ τοῦ Στόματος, Στ. Σπεράντζα..... »	16	b) Mouth Hygiene by St. Sperantza..... »	17
'Αθλητικὴ Ζωή: Τὸ Ζίου Ζίτσου Σπ. Ἀβλονίτη..... »	17	Athletic life: Ziu-Zitzu by St. Avlonitis..... »	18,19
β) 'Υγιεινὲς τροφές: Σκόρδο, Κρομμύδι..... »		b) Healthy foods..... »	20,21
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	18-19	G.J.R.C. Movement..... »	22,24
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν..... »	20-21	G.J.R.C. groups' activity..... »	25
Μαθητικὴ Συνεργασία..... »	22-24	Pupils' contribution..... »	
'Ο 'Αμυαλὸς ὁ Μπούλης ΑΝ. ΒΩ..... »	25	The foolish Boulis by AN.VO..... »	
'Οπισθόφυλλο: Μάννα. Στίχοι Κ. Κοφινιώτη, μουσικὴ Α. Παναγιωτόπουλου..... »		Back cover: Mother, Verses by C. Cofiniotis Music by A. Panagiotopoulos..... »	

ἡ ήμέρα της μητέρας

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

'Ας σταθοῦμε σήμερα με σεβασμό και μ' εὐλάβεια μπροστά στην υπέρτατη ανθρωπινή μορφή: τὴν Μητέρα. Είναι ἡ καθιερωμένη ἡμέρα τῆς γιορτῆς της, κατὰ

τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι—πού ὅλοι ἐπῆραν ἀπ' αὐτὴν τὰ πρῶτα και βασικά στοιχεῖα τῆς σωματικῆς, πνευματικῆς και ψυχικῆς ζωῆς τους—ἀναπολοῦν με τὴν πιὸ τρυφερὴ συγκίνησι τῆς ὑπέροχης και ἀνεκτίμητης προσφορῆς της, και ἀνανεώνουν τὴν βαθύτατη συναισθησι τῆς ἀπέραντης ὀφειλῆς τους.

Τὴν ὀνομάσαμε «υπέρτατη ανθρωπινή μορφή». Καὶ εἶναι. 'Ανάμεσα στῆς μεγάλης μορφῆς, πού δίδουν ζωὴ, ἀξία και ὁμορφιὰ στὴν ανθρωπινή κοινωνία—τῆς μορφῆς τοῦ πατέρα τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ φίλου τοῦ «πλησίον», ὅπως ἐχαρακτήρισε τὸν συνάνθρωπο μας ὁ 'Ιησοῦς—, ἡ Μητέρα κατέχει δικαιοματικά μιὰν ἐξαιρετὴ θέσι. Διότι δὲν εἶναι μόνο μιὰ ἀνώτερη μορφή αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ εἶναι συγχρόνως και μιὰ θαυμαστὴ σύνθεσις ὅλων τῶν ἄλλων. Συγκεντρώνει, ἀφομοιώνει και ἀκτινοβολεῖ τὰ πιὸ σημαντικά και πιὸ οὐσιαστικά συστατικά τῆς ψυχικῆς ὑποστάσεως και τῆς κοινωνικῆς συμβολῆς ὅλων τῶν ἄλλων: τοῦ πατέρα τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ φίλου, τοῦ συνανθρώπου.

Εἶναι μεγάλης βέβαια και πολύτιμης οἱ παροχῆς και τῶν ἄλλων στὴν ψυχικὴ διαμόρφωσι τοῦ ἀνθρώπου και στὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξι. 'Αλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ στὸν ἴδιο βαθμὸ και στὴν ἴδια ποιότητα, τὴ στοργὴ τῆς Μητέρας. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος και τὴν ἔκτασι τῆς μητρικῆς αὐτοθυσίας.

«Μάννα, γλυκύτατη μάννα, ἡ στοργὴ σου εἶναι μεγάλη κι' ἀπέραντη ὅσο και ἡ πλάσι», ἐτραγουδῆσε ὁ ποιητὴς, και μαζί μ' αὐτὸν τραγουδᾷ πάντα και ὁ κάθε ἄνθρωπος, πού γεύθηκε και χάρηκε τὴν υπέρτατη, τὴ θεὰ οὐσία τῆς μητρικῆς στοργῆς.

'Αλλὰ με ποιοὶ τραγοῦδι, με ποιὸν ὕμνο, με ποιὸν ἄλλον ἀνώτερο και ἀγνωστον ἀκόμη ἐκφραστικὸ τρόπο νὰ ἐγκωμιάσῃ κανεὶς τὴν ἀνυπέβλητη αὐτοθυσία της. 'Απὸ τὴν ἱερὴ στιγμὴ τῆς γέννας, πού εἶναι συνυφα-

σμένη με πόνο με ἀγωνία και με κίνδυνο, ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνεται—κάποτε και με τὴν προσφορὰ τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς της—ἡ ὑπέροχη αὐταπάρνησίς της. Καὶ συνεχίζεται σὲ ὅλη τὴ ζωὴ της, σὲ κάθε ἐκδήλωσι και κάθε στιγμὴ της, ἀφιερωμένη πάντα στὴν προφύλαξι, τὴν υπεράσπισι και τὴν προστασία τοῦ λατρευτοῦ της δημιουργήματος, τοῦ παιδιοῦ της.

Μὲ πόνο, με μόχθο και με θυσία, ἀλλὰ και με καρτερία, με θάρρος και με πίστι, εἶναι πάντα ἐτοιμὴ νὰ προσφέρῃ τὸ πᾶν, γιὰ νὰ «ἀναστήσῃ»—κατὰ τὴν ὥραία και χαρακτηριστικὴν ἐκφρασι τοῦ λαοῦ μας—τὸ παιδί της, νὰ τὸ ἀναθρέψῃ, νὰ πλάσῃ τῆς πρῶτες ζῦμες γιὰ τὴν ψυχικὴ και πνευματικὴ του διάπλασι—πρῶτὴ αὐτὴ και βασικὴ παιδαγωγός του, ὅπως ὑπῆρξε και πρῶτὴ πηγὴ τῆς σωματικῆς ζωῆς του—, νὰ τοῦ παρασταθῇ, με τὴν ἀδίστακτὴ και ὀλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ της, σὲ κάθε περιπέτεια, κάθε δυσκολία και κάθε κίνδυνο τῆς ζωῆς του, νὰ δώσῃ ὅλη της τὴν ὑπαρξι—και αὐτὴ τὴ ζωὴ της— γιὰ τὴν εὐτυχία του.

'Ετσι ἡ Μητέρα προστατεύοντας τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ της, προστατεύει τὴν ἴδια τὴ ζωὴ, ἐξασφαλίζοντας τὴν αἰώνια συνέχειά της. Καὶ ἀπὸ στήριγμα τῆς οἰκογενείας της γίνεται στυλοβάτης τῆς ὅλης κοινωνίας και πανανθρώπινο σύμβολο ζωῆς και δημιουργίας.

«Τὸ χέρι πού κουνάει τὴν κούνια, κινεῖ ὅλο τὸν κόσμο», εἰπώθηκε ἀπὸ κάποιον ἄλλο ποιητὴ. Καὶ πραγματικά, πόση ἀλήθεια και πόση ζωὴ μέσα στὰ λίγα, ἀλλὰ τόσο παραστατικά αὐτὰ λόγια!

Μέσα σὲ μιὰν εἰκόνα κλείνουν ὅλην τὴν υπέρτατη, τὴν θεία, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ἀποστολὴ τῆς Μητέρας πού ὑπηρετεῖ τὴ θέλησι τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ και παίρνει και μεταδίδει κάτι ἀπὸ τὴν ἱερὴ δημιουργικὴ πνοὴ Του.

Γι' αὐτὸ ὁ Θεός, ὅταν θέλησε νὰ δώσῃ ανθρωπινὴν ὑπόστασι και μορφή στὸν Υἱό Του, δὲν τὸ ἔκαμε, ὅπως μπορούσε, μ' ἓνα Του νεῦμα, με μιὰ Του χειρονομία. Τὸν ἐνσάρκωσε μέσα στὰ σπλάχνα μιᾶς Μητέρας. Καὶ καθαγιαίνοντας ἔτσι τὴν ἀγνή Παρθένα, καθαγιασε συγχρόνως τὴ Μητρότητα, και ἔδωσε γιὰ πάντα τὴν εὐλογία Του στὴ Μητέρα, σὲ κάθε Μητέρα, πού εἶναι ἀπὸ τότε ἡ καθεμιὰ και μιὰ μικρὴ Παναγία.

Γ. ΑΘΑΝΑ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο κλάψιμο!
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο γέλιο.
'Εσ' εἶσαι τὸ θεμέλιο
Ποὺ χτίζεται ἡ ζωὴ

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο φιλῆμα
Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο χάδι.
'Εσ' εἶσαι τᾶνιο ὄφραδι
Ποὺ ὀφθαλμεῖται ἡ ζωὴ!

Γιὰ σὲ τὸ πρῶτο βᾶδισμα
Γιὰ σένα ἡ πρώτη ἀγκάλη!

'Εσ' εἶσαι ὁ ἥλιος πάλι
Ποὺ λάμπει στὴν ψυχὴ!

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τ. 16
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-55
ΑΡΙΘ. 36194

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Πλήν του μηνύματος του Προέδρου του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, επ' ευκαιρία του Νέου Έτους, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεύχος τοῦ Ἰανουαρίου, μηνύματα πρὸς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας καὶ τοὺς φίλους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπηύθυναν ὁ Πρόεδρος

Μήνυμα τοῦ κ. Μπουασιέ:

«Πρὸς ὅλους ἐκείνους καὶ ἐκείνας, πού με ἀκούουν, ἐπιθυμῶ νὰ φέρω τὸ ἐλπιδοφόρον μήνυμα: ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν καλοπροαιρέτων ἀνθρώπων δὲν ἀπέθανε. Ἀντιθέτως μάλιστα τὰ σύγχρονα γεγονότα τῆς ἐδωσαν νέαν ὁρμήν. Δρᾷ με ἐπιτυχίαν πανταχοῦ ὅπου ὑφύεται ἡ σημαία της, ἣτις εἶναι ἡ σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐν μέσῳ βιαιῶν ἀγώνων, οἷτινες φέρουν ἀντιμετώπιους λαοὺς πρὸς λαοὺς, ἀδελφούς πρὸς ἀδελφούς, τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος, οἱ ἀγγελιοφόροι τῆς ἀλληλεγγύης ταύτης ἐμφανίζονται ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, φέροντες βοήθειαν εἰς γυναῖκας, παιδιὰ καὶ ἀσθενεῖς, περιθάλλοντες τοὺς πρόσφυ-

Ὁ κ. Α. Μπουασιέ

γας. Τὰ τεῖχη, τὰ ὁποῖα ὑψώνει τὸ μῖσος ἢ ὁ φόβος ὑπερτιπιδῶνται. Δὲν βλέπει τις τὰ ὀχήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νὰ διέρχονται τὰ σύνορα καὶ νὰ διασχίζουν τὰς οὐγγρικὰς πεδιάδας, νὰ χαιρετῶνται με κραυγὰς εὐγνωμοσύνης ἐνὸς δυστυχικοῦ λαοῦ; Ἡ νίκη αὐτῆς τῆς καλωσύνης ἐναντίον τῆς βίας φαίνεται ἰσως ὡς θαῦμα. Ἐν τούτοις ἀνανεοῦται καθ' ἡμέραν, καθ' ὥραν. Εἶναι γεγονός τὸ ὁποῖον πρέπει ὅλοι νὰ παραδεχθῶν. Αὐτὸ τὸ γεγονός, ἡ βεβαιότης αὐτῆς γεννᾷ εἰς ὅλους τὴν μεγάλην ἐλπίδα.

Ἐὰν εἰς τὰς σκληροτέρας τῶν περιστάσεων, τὰς μᾶλλον ἀπέλπιδας, ἡ διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δύναται νὰ σώσῃ ζωὰς καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ πόνους, διατὶ οἱ καλῆς θελήσεως ἄνθρωποι, διὰ τοὺς ὁποίους ὠμίλησα καὶ οἱ ὁποῖοι σήμερον εἶναι πολυάριθμοι ἀπὸ ὅ,τι νομίζεται, δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ θριαμβεύσουν αὐτοί, μίαν ἡμέραν, ἐπὶ τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ;»

τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Λεοπόλδος Μπουασιέ καὶ ὁ Δικαστὴς κ. Ἐμίλ Σάνστρομ, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὰ ὁποῖα καὶ παραθέτομεν.

Μήνυμα τοῦ κ. Σάνστρομ:

«Ἀγαπητὰ μέλη καὶ φίλοι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὅλου τοῦ κόσμου.

Λήγοντος τοῦ 1956, ἐνώπιον τῆς ἀνησυχητικῆς διεθνούς ἐντάσεως, ὁ κόσμος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εὐρίσκεται περιπεπλεγμένος εἰς εὐρείας ἐνεργείας βοηθείας ὑπὲρ τῶν θυμάτων αἱματηρῶν ἀγώνων, τελούντων, εἰς τὸ ἔλεος τῆς πείνης καὶ τῶν στερήσεων.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀνεδείχθη ἀπαξ ἐτι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Οἱ Ἐθνικοὶ Σύλλογοι, ὡς καὶ τὰ ἱδρύματα τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατῴρθωσαν νὰ κινητοποιήσουν οἰκονομικὰς τῶν πηγὰς καὶ νὰ εὐρεθῶν ἐπὶ τόπου διὰ νὰ ἀνακουφίσουν καὶ βοηθήσουν τοὺς πάσχοντες.

Συγχαίρω τοὺς Ἐθνικοὺς Συλλόγους διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον συμβολὴν των καὶ τὰς κοινὰς δραστηριότητας ἐν καιρῷ εἰρήνης αἱ ὁποῖαι συνεχίσθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς εὐεργεσίας των πρὸς βοήθειαν κατὰ τὴν παροῦσαν πολιτικὴν κρίσιν.

Εὐχόμενος ὅπως ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δυνηθῇ νὰ εἶναι πάντοτε ἑτοιμὸς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς εὐθύνας του, ὡς τὸ ἐπραξεν ἐν τῷ παρόντι, ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅπως ἀποφύγῃ ὁ κόσμος νέας ἐνόπλους περιπετείας καὶ ὅπως ἀποκατασταθῇ ἐπὶ δικαίων καὶ ἴσων βάσεων διαρκὴς εἰρήνη.

Ὁ κ. Σάνστρομ

ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ Καθηγ. Πανεπιστημίου

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πλέον συμπαθεῖς αὐτοκράτορας τῆς Κων/πόλεως εἶναι ὁ Μαυρίκιος. Ἡ συμπάθεια πρὸς τὸ πρόσωπόν του ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν στρατιωτικὴν δρᾶσιν του, καθὼς καὶ εἰς τὸ τραγικὸν τέλος τῆς βασιλείας του. Αὐτὸς καὶ μαζὺ του ὅλη ἡ πολυμελὴς οἰκογένειά του κατεσφάγησαν ἀπὸ τὸν Φωκᾶν, τὸν ὁποῖον ὁ στρατὸς ἐπαναστατήσας ἀνεκήρυξεν αὐτοκράτορα. Κατὰ πείργον σύμπτωσιν τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ δὲν γνωρίζομεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μόνον τὸ τραγικὸν του τέλος, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον εὐχάριστον γεγονός τῆς ζωῆς του, τὸν γάμον του, γάμον εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἀνοδὸς του εἰς τὸν θρόνον. Ὁ Μαυρίκιος, διακεκριμένος στρατηγός, προετιμήθη μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριον νὰ γίνῃ σύζυγος τῆς κόρης του Κωνσταντίνης, μαζὺ δὲ καὶ διάδοχος του εἰς τὸν θρόνον.

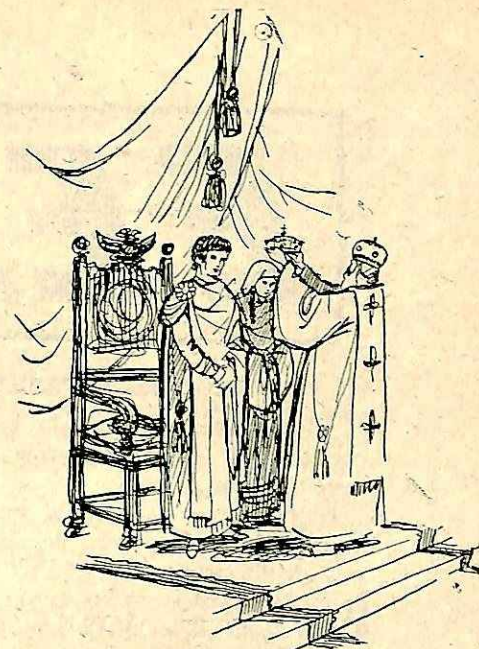
Ἡ τύχη, καθὼς εἴπομεν, ἠθέλησεν ὥστε νὰ μᾶς διασωθῇ ἡ περιγραφή τῆς τελετῆς τοῦ γάμου Μαυρικίου καὶ Κωνσταντίνης.

Ὅταν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἤρχιζεν ἡ τελετὴ τοῦ γάμου, ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλεν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπόν του καὶ προσεκάλεσε τὸν πατριάρχην τῆς Κων/πόλεως εἰς τὸ «ἱερὸν παλάτιον», καθὼς ἔλεγον τότε τὰ ἀνάκτορα. Προηγουμένως εἶχον προσέλθει οἱ διάφοροι προσκεκλημένοι καὶ εἶχον καταλάβει τὰς ὠρισμένας διὰ τὸν καθένα θέσεις εἰς τὴν μεγάλην καὶ μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν τῶν τελετῶν τῶν ἀνακτόρων, ἡ ὁποῖα ὠνομάζετο Αὐ-

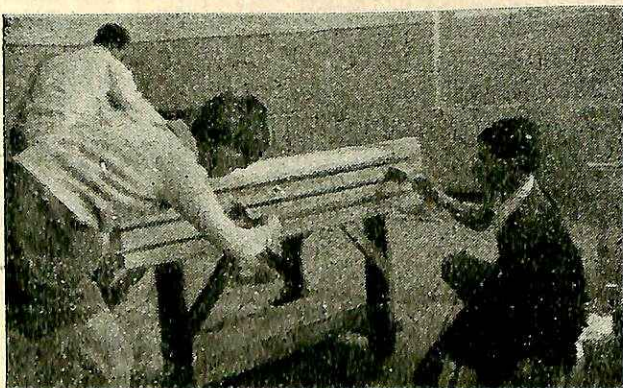
γούσταϊον. Ὅλοι των ἐφόρου τὰ πολυτελῆ πολυποικίλτα, χρυσοκέντητα καὶ ἀργυροκέντητα ἐπίσημα ἐνδύματά των. Ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποῖαν παρουσίαζε τὴν ὥραν ἐκείνην τὸ Αὐγούσταϊον μετὰ βαρύτιμα μεταξωτὰ παραπετάσματα, τὰ ὁποῖα ἐπλαισιῶναν τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα, μετὰ τὰ σπάνια χρωματιστὰ μάρμαρα τῶν τοίχων, μετὰ τὰ θαυμαστά τέχνης ψηφιδωτὰ τοῦ δαπέδου, τῆς ὀροφῆς καὶ τῶν τοίχων, μετὰ τὰς χρυσοποικίλους τοίχους καὶ ἀργυροποικίλους στολὰς τῶν συγκεντρωμένων ἀξιοματούχων τῆς αὐλῆς καὶ τῆς διοικήσεως, ἀπετέλει κάτι τὸ μοναδικόν. Εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην προσήλθεν ὁ πατριάρχης.

Τὴν εἰσοδὸν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐκκλησίας ἐπηκολούθησεν ἀπόλυτος σιγῇ. Τὰ πάντα εἶναι ἑτοιμα διὰ τὴν μεγάλην στιγμὴν. Αὐτὴ δὲ ἦτο ἡ ἐπικείμενη εἰσοδὸς τῶν μελλονύμφων. Πράγματι ἐντὸς ὀλίγου ἐξαγγέλλεται ὑπὸ εἰδικοῦ αὐλικοῦ ἡ προσέλευσις τοῦ Μαυρικίου καὶ τῆς Κωνσταντίνης. Ὅλοι ὑποκλίνονται μέχρι κάτω εἰς τὸ δάπεδον, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐρχονται νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν των ἐμπρὸς εἰς τὸν θρόνον των. Ὁ πατριάρχης τότε προχωρεῖ ἐνδεδυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐνώνει τὰς χεῖρας τῶν νεονύμφων, ὅπως τοῦτο γίνεται μέχρι σήμερα. Ἀπαγγέλλει τὰς καθιερωμένας εὐχὰς τοῦ γάμου, θέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των βαρύτιμον ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πολυτίμου πετράδιον στέμμα καὶ τέλος μεταδίδει εἰς αὐτοὺς τὴν θείαν κοινωνίαν. Ἐτσι ἔκλεισεν εἰς τὸ Αὐγούσταϊον τὸ καθ' αὐτὸ θρησκευτικὸν μέρος τῆς τελετῆς.

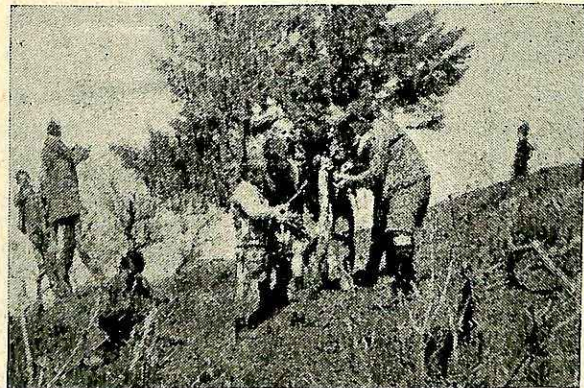
Ἐνῶ αὐτὰ συνέβαινον μέσα εἰς τὰ ἀνάκτορα, εἰς τὸν χώρον, ὁ ὁποῖος ἠνοίγετο ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτὰ, εἶχον συγκεντρωθῇ πλήθη λαοῦ, τὰ ὁποῖα προέβαινον εἰς ποικίλας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῶν νεονύμφων. Πρὸ παντός ἐξήτουν νὰ ἴδουν αὐτοὺς καὶ νὰ λάβουν τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα εἰς παρομοίαν περιστάσεως διενέμοντο εἰς τὰ πλήθη. Συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον ὠρισμένος αὐλικὸς ἀγγεῖλεν εἰς τοὺς νεονύμφους, ὅτι ὅλα ἦσαν ἑτοιμα διὰ νὰ ἐμφανισθῶν εἰς τὰ ἀνυπομονοῦντα πλήθη. Θρόνοι διὰ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος εἶχον

τοποθετηθῇ εἰς καθωρισμένην περίοπτον θέσιν ὀπίσω ἀπὸ βαρύτιμα παραπετάσματα. Πρῶτῃ ἐσηκώθη διὰ νὰ ἐξελθῇ ἀπὸ τὸ Αὐγούσταϊον ἡ Κωνσταντίνη. Αὐτὴ ἀκολουθουμένη ἀπὸ κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν, θὰ ἐλέγομεν σήμερα, ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ ὁποῖος προωρίζετο δι' αὐτὴν καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε τοποθετηθῇ ὀπίσω ἀπὸ παραπετάσματα εἰς τὴν ἐξέδραν, ἡ ὁποῖα εὐρίσκετο ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ Αὐγούσταϊον καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θὰ ἐνεφανίζετο εἰς τὸν λαόν. Ἐντὸς ὀλίγου ἠκολούθησεν ὁ αὐτοκράτωρ. Ἐμπρὸς ἐπήγαινε ἐνὸς ὅπου ἀπὸ τῶν ἐμπιστοσύνης του ἐνῶ ὀπίσω του ἤρχοντο ἄνδρες τῆς στενῆς του ἀκολουθίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐνδεδυμένοι με ἀρμόζοντα εἰς τὴν ἡμέραν ἐνδύματα, ἥτοι με λευκὰ. Εἰς ἐνδειξὴν τιμῆς ἡ νύμφη αὐτοκράτειρα ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν της, ὅταν ἐπλησίασεν ὁ γαμβρὸς αὐτοκράτωρ. Ἐν συνεχείᾳ ἐκάθισαν καὶ οἱ δύο εἰς τοὺς θρόνους των, ἐνῶ οἱ γύρω των κατελάμβανον τὰς θέσεις των. Ὅταν ὅλα αὐτὰ εἶχον τελειώσει, τότε πλέον ἐδόθη ἐκ μέρους τοῦ τελετάρχου ἡ ἐντολὴ νὰ ἀνασυσθῶν τὰ παραπετάσματα. Εἰς τὴν θέαν τῶν νεονύμφων αὐτοκρατόρων τὰ πλήθη ἐξέσπασαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας. Ἐφαλον εἰδικὸν γαμήλιον δῆμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ηὐχήθησαν μακροζωίαν εὐτυχίαν, πολυτεκνίαν, νίκας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ κράτους. Ἐπρεπεν ὅμως νὰ λάβῃ χώραν καὶ κάτι ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ συγκεντρωμένου λαοῦ διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς τρόπον τιμὰ μάρτυς τοῦ μεγάλου διὰ τὴν ζωὴν τῆς αὐτοκρατορίας γεγονότος τῶν γάμων ἐκείνων. Καὶ (Συνέχεια εἰς σελ. 14)

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλαμπάκιου Δράμας βάφουν τὰ θρανία τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School Kalabakion, Macedonia colouring their benches.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολείου Ἀηδονοχωρίου Κονίτσας ἐμβολιάζουν κοινοτικά δένδρα.
Juniors of Elementary School Aidonochorion Konitsa grafting trees.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Ἐχε ἐμπιστοσύνη στοὺς ἀνθρώπους καὶ θὰ σοὺ εἶναι πιστοί. Μεταχειρίσου τοὺς μετὰ καλωσύνη καὶ θὰ σοὺ δειχθοῦν καλοί.

Ἐμερσον

Ἡ θέλησις εἶναι τὸ σπουδαιότερον πρᾶγμα στὸν ἄνθρωπον.

Γκαίτε

Ε.Ε.Σ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Εἰς τὰ Κεντρικά Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. ἔγινε καὶ ἐφέτος ἐκθεσις ἐργοχειρῶν τῶν ἀσθενῶν τοῦ Ἀσκληπείου Βούλας.

Τὰ ἐκθέματα, πλούσια σὲ ποσότητα καὶ ἐκλεκτὰ σὲ ποιότητα ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν τῶν παρευρεθέντων εἰς τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἔγιναν 19 Δεκεμβρίου 1956 καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα ὠμίλησεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Θ. Πετρακόπουλος τόνισας τὴν σημασίαν τῆς συντελουμένης ἐργασίας ὑπὸ τῶν εὐγενῶς προσφερθεῖσων κυριῶν τῆς Ἑργασιοθεραπείας, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς κυρίας Κωστοπούλου.

Ἡ ἐκθεσις παρέμεινε ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου, συγκεντρῶσασα καὶ ἐφέτος τὴν ἐκλεκτοτέραν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ Ε.Ε.Σ. ΒΟΥΛΑΣ

Τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἐγένετο εἰς τὸ Ἀσκληπτεῖον τῆς Βούλας ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου, τοῦ ἀνεγερθησομένου εἰς τὸν περίβολον αὐτοῦ, ναΐσκου πρὸς

33 ΟΡΦΑΝΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ὡς γνωστόν, τὴν 13ην Δεκεμβρίου τοῦ 1943 ἡ πόλις τῶν Καλαβρυτῶν ἐπυρπολήθη καὶ ὅλοι οἱ ἄρρενες κάτοικοι τῆς ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν χιτλερικῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπανορθώσῃ, ἔν τινι μέτρῳ, τὸ τρομερὸν αὐτὸ ἐγκλημα τῶν Ναζὶ καὶ νὰ μειώσῃ τὴν ὀδυνηρὰν ἀνάμνησιν αὐ-

Ὁ ἐν Γερμανίᾳ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ εὐεργέτης αὐτοῦ κ. Ἐμ. Γερουντιανός, ἐδέχθη εἰς τὴν ἐν Βερολίῳ οἰκίαν του τὰ ὀρφανὰ παιδιὰ τῶν Καλαβρυτῶν, πού εἰδικεύονται εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς ἐταιρείας Σίμενς. Mr. Em. Gerundianos representative of the G.R.C. and its benefactor, received in his house in Berlin, W. Germany the war orphans from Kalavryta that are practicing in Siemens Co Ld in Germany.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὀπισθεν τοῦ Ἱερέως (δεξιὰ) ὁ Δ/τής τοῦ Ἀσκληπτείου κ. Μιχόπουλος καὶ ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡ Σύμβουλος Κα Πατέλη, ἡ Ὑποδιευθύντρια Δεσποινὶς Παπανικολάου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ ἱατρός κ. Ἀνδρέοπουλος καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Θ. Γαροφαλλίδης. In the photo behind H. R. the Priest (left) the Director of the Hospital Mr. Michopoulos and from right to left Mrs. Pateli, Advisor of the R.C. Asklipieion, the assistant director Miss Papanicolaou, the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos, Mr. Andreopoulos and Professor Garofallides.

ἐκκλησιασμόν τῶν ἀσθενῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος. Ὁ Ναΐσκος οὗτος ἀνεγείρεται διὰ δωρεὰς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντοῦ Κλινικῆς εἰς τὸ Ἀσκληπτεῖον τῆς Βούλας κ. Θ. Γαροφαλλίδη.

τοῦ, ἀνέλαβε ἐξ ὁλοκλήρου τὴν συντήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν 33 ὀρφανῶν παιδιῶν τῆς πόλεως, εἰς τὴν περιφημον Σχολὴν τοῦ Kulmbach.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν των, αἱ ὁποῖαι θὰ διαρκέσουν ἐπὶ τριετίαν, οἱ Ἑλληνόπαιδες οὗτοι θὰ ἔχουν ἐν συνεχείᾳ πρακτικὴν ἐξάσκησιν πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τὰ διάφορα σύγχρονα ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἐξέλεξεν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, οὗτοι τυγχάνουν ἰδιαίτερας μερίμνης, ἐν μέσῳ στοργικοῦ περιβάλλοντος καὶ συνεχοῦς ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἐν γένει καλλιτέραν κατάρτισίν των.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν οἱ δαπάναις τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐκπαιδευόμενοι 33 Ἑλληνόπαιδες, ὀρφανὰ τοῦ πολέμου ἐκ Καλαβρυτῶν, εἰς τὰ προπύλαια τῆς Σχολῆς Kulmbach.

In the photo the 33 Greek children, war orphans from Kalavryta who are educated at the expenses of the German State, in front of the portico of their school, Kulmbach, Germany.

Ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ Δώδεκα

ΕΠΕΣΑΝ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

21 Φεβρουαρίου 1913 — 21 Φεβρουαρίου 1957

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης

Ὅταν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 12 ἐξώρμησεν ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας, ἐστράφη πρὸς τὴν Μακεδονίαν μὲ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν δυνάμεών της. Διὰ τὴν Ἠπειρον μόλις διετέθησαν, κατ' ἀρχάς, δέκα χιλιάδες μὲ διοικητὴν τὸν γηραιὸν Κωνσταντῖνον Σαπουντζάκη, ἀρχαιότερον ὄλων τῶν ἀντιστρατήγων, ἐπιφανέστατον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιωματικὸν καὶ παλαιὸν διδάσκαλον τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἀπὸ τὸ πρῶν τῆς 6 Ὀκτωβρίου—ἐπομένης τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου—τὰ ἑλληνικὰ τμήματα τοῦ στρατοῦ τῆς Ἠπείρου διαβαίνουν τὸν Ἀραχθὸν, καὶ ἀρχίζουν αἱ συμπλοκαί. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ στρατιὰ τῆς Μακεδονίας προχωρεῖ ραγδαίως, ὁ στρατὸς τῆς Ἠπείρου προχωρεῖ σχετικῶς ἀργά. Ἡ κυβέρνησις ἀδιμονεῖ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐνισχύει τὸ μέτωπον τῆς Ἠπείρου, οὐδὲ ἔμπορεῖ νὰ τὸ ἐνισχύσῃ, ἀφοῦ πρέπει νὰ κερδηθῇ ἡ Μακεδονία, πού κινδυνεύει ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ φίλους.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸνώνεται τὸ μέτωπον καὶ ἐπιτυγχάνονται ἀρκετά. Ἀλλὰ τὸ Μπιζάνι—ὁ προμαχὼν τῶν Ἰωαννίνων—παράμεινε ἀπόρητον. Τριάντα χιλιάδες Τουρκαλβανῶν ἀμύνονται λυσσώδως. Καὶ διευθύνουν

τὸν ἀγῶνα των δύο λαμπροὶ ἀδελφοὶ «Τουρκογιαννιώτες», ἀλβανικῆς προελεύσεως, ὁ Ἑσάτ πασᾶς καὶ ὁ Βεχρήπ βέης, ἑλληνομαθέστατοι, ἀπόφοιτοι τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς τῶν Ἰωαννίνων, πτυχιούχοι τῆς Πολεμικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου καὶ διαπρεπέστατοι ἀξιωματικοί: Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ γενικὸς ἀρχηγός, ὁ δεύτερος ἡ ψυχὴ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ὀχυρῶν.

Τέλος εἰς τὰς 10 Ἰανουαρίου τοῦ 1913 ἀνατέλλει ἡ ἐλπίς τῆς νίκης: Ἐρχεται εἰς τὴν Ἠπειρον ὁ ἀρχιστράτηγος—ὁ Κωνσταντῖνος—μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του καὶ ἀναλαμβάνει μὲ στιβαρὰ χέρια τὴν διοίκησιν. Ὅλοι αἰσθάνονται τὴν παρουσίαν τοῦ νικητοῦ τῆς Μακεδονίας. Ἀλλ' ἐνισχύει τὴν παρουσίαν τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τοῦ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, πού ἔρχεται εἰς τὴν Ἠπειρον νὰ συζητήσῃ τὸ ταχὺ τέρμα τῆς ἐκστρατείας διὰ νὰ ἀποδυσθῇ ὁλος πλεόν ὁ στρατὸς εἰς τὸν ἐπικείμενον πόλεμον κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Εἰς τὰς 16 Ἰανουαρίου ὁ Κωνσταντῖνος στέλλει ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἑσάτ καὶ μὲ εὐγενῆ διατύπωσιν τὸν καλεῖ νὰ παραδοθῇ τιμητικῶς διὰ τὰ τουρκικὰ ὅπλα καὶ νὰ ἀποφευχθῇ ἔτσι ἀσκοπὸς θυσία ἡρώων. Στέλλει ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς ἔντονον σημεῖωμα διὰ τὸν μητροπολίτην Βελᾶς καὶ Κονίτσης Σπυρίδωνα, τὸν ἑπειτα μητροπολίτην Ἰωαννίνων καὶ κατόπιν Πρωθυεράρχην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν μεγάλην του ἐθνικὴν δρᾶσιν εἶχε συλληφθῇ καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Καὶ τὸν μὲν θρυλικὸν δεσπότην ἐσεβάσθη ὁ Ἑσάτ, εἰς δὲ τὸν Κωνσταντῖνον ἀπήντησε μὲ εὐγένειαν καὶ σεμνότητά, ὅτι ἐκτελῶν τὸ καθήκον του θὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πόλιν, καίτοι τώρα εἶναι εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἐναντὶ τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ μέχρι μὲν τῆς 15 Φεβρουαρίου ὁ Ἕλληνας Ἀρχιστράτηγος ἀνασυγκροτεῖ τὰς μονάδας, ὁργανώνει τὰς διοικήσεις, προπαρασκευάζει τὴν ἐπίθεσιν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου: Νὰ προσβάλῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν Μα-

κρονιάσα,—ἀπ' ἐκεῖ σύμφωνα μὲ ὅλας τὰς πληροφορίες ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐπερίμενε ἐπίθεσιν. Ἀλλ' ὁ Κωνσταντῖνος δίδει ἀντίθετον, ἀπατηλὴν, ἐντύπωσιν ὅτι θὰ ἐπιτεθῇ ἀπὸ δεξιὰ καὶ παραπλανᾷ τὸν ἐχθρὸν. Καὶ ἡ ἐπιχείρησις, κυριολεκτικῶς αἰφνιδιασμός, ἐπιτυγχάνει. Ὁ Βελισσαρίου καὶ ὁ Ἰατρίδης—δύο ἐνδοξοὶ ταγματάρχαι—ὕλοποιοῦν περισσότερο παντὸς ἄλλου τὸν ἐλιγμόν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ἐπαφελούνται τὴν σύγχυσιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀδίστακτοι προχωροῦν μέχρι τῆς παρυφῆς τῶν Ἰωαννίνων, εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.

Ὁ ἀγὼν, πού ἤρχισε τὴν 19ην Φεβρουαρίου, τερματίζεται τὴν ἐπομένην τὸ βράδυ. Καὶ εἰς τὰς 11 τὴν νύκτα δύο ἀξιωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑσάτ, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν μητροπολίτην Δωδώνης καὶ τοὺς προξένους Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Γαλλίας καὶ Ρουμανίας, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν Βελισσαρίου ἐνώπιον τοῦ Κωνσταντίνου: Εἶναι κομιστὰι ἐγγράφου παραδόσεως τῶν Ἰωαννίνων. Εἰς τὰς 4.30 τὸ πρῶν τῆς 21 Φεβρουαρίου ἐπέρχεται τελικὴ συμφωνία διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὰς 5.30 ἐκoinοποιεῖτο ἡ σχετικὴ διαταγὴ εἰς τὰς μονάδας. Ὁ γενναῖος ὑπερασπιστὴς παραδίδει τριάντα χιλιάδας στρατιωτῶν, ἐξηθλιωμένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὰς κακουχίας, χιλίους περίπου ἀξιωματικούς καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πυροβόλα.

Ἔτσι ἐπесαν τὰ Γιάννενα, πού ἦσαν «πρῶτα στ' ἄρματα, στὰ γρόσια καὶ στὰ γράμματα», κατὰ τὸ παροιμιώδες δίστιχον. Πνευματικὴ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας μὲ λαμπρὰ σχολεῖα καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, κέντρον μεγάλου ἐμπορίου καὶ βιοτεχνίας, ὀρμητήριον ἐθνικῶν εὐεργετῶν καὶ διδασκάλων τοῦ Γένους, κοίτις λογίων πανελληνίου κύρους, ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν ἡ ἐστία αὐτῆς γνησίου ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

N. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

“Ολοι μας ξέρομε ὅτι γύρω ἀπὸ τῇ γῇ βρίσκεται ἓνα στρώμα ἀέρος, ὁ ὁποῖος δὲν ξέρομε ἀκριβῶς μέχρι ποιοῦ ὕψους φθάνει, φαίνεται ὅμως πὼς δὲν ξεπερνᾷ τὰ 500 τὸ πολὺ τὰ 600 χιλιόμετρα. Τὸ στρώμα αὐτὸ τοῦ ἀέρος λέγεται ἀτμόσφαιρα, διότι μέσα σ’ αὐτὸ ὑπάρχουν καὶ πάρα πολλοὶ ὕδρατμοί, οἱ ὁποῖοι σχηματίζονται καθημερινῶς ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἀπὸ τὴν ἐξάτμιση τῶν νερῶν.

Τὸ στρώμα ὅμως τοῦ ἀέρα αὐτοῦ, ποὺ περιβάλλει τῇ γῇ, δὲν εἶναι παντοῦ ὁμοιογενές. Τὰ διάφορα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας ἔχουν διαφορὲς τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ γι’ αὐτὸ οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες δίνουν σ’ αὐτὰ διαφορετικὰ ὀνόματα.

Τὰ στρώματα, ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ μέχρι ὕψους 11 χιλιομέτρων ἀποτελοῦν τὴ λεγομένη τροπόσφαιρα. Μέσα στὸ στρώμα αὐτὸ τοῦ ἀέρος σχηματίζονται τὰ σύννεφα, οἱ ἄνεμοι καὶ παρατηροῦνται τὰ περισσότερα μετεωρολογικὰ φαινόμενα.

Ἀπὸ τὰ 11 ὡς τὰ 40 χιλιόμετρα βρίσκεται ἡ τροπόσφαιρα. Στὴν περιοχή αὕτῃ δὲν ὑπάρχουν σχεδὸν καθόλου ὕδρατμοί οὔτε σύννεφα σχηματίζονται.

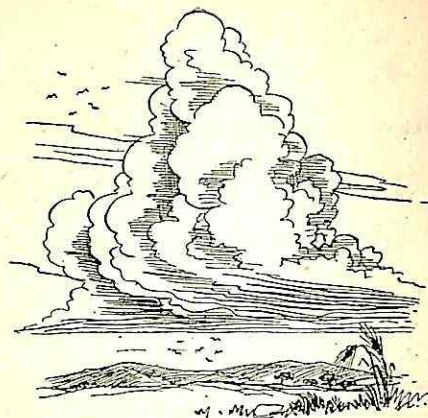
Ἀπὸ κεῖ καὶ πάνω οἱ ἐπιστήμονες διακρίνουν δύο στρώματα ἀκόμη: τὴ μισόσφαιρα, ἡ ὁποία βρίσκεται ἀπὸ τὰ 40 ὡς τὰ 80 χιλιόμετρα, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πάνω τὴ θερμόσφαιρα.

“Ολοι μας ξέρομε, ὅτι ὁ ἀέρας, ἡ ἀτμόσφαιρα δηλ., εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴ ζωὴ. Κανένα ζῶο καὶ κανένα

φυτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς ἀέρα. Ἡ γιὰ νὰ εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα, ἡ ἀτμόσφαιρα ὅχι μόνο περιέχει τὸ ὀξυγόνο, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀναπνοὴ τῶν ζώων, καὶ τὸ διοξείδιο τοῦ ἀνθρακός, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν φυτῶν, ἀλλὰ ἀκόμη ρυθμίζει τὴ θερμοκρασίαν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὴς θανατηφόρας ἀκτινοβολίας τοῦ ἡλίου, ἐξασφαλίζει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ νεροῦ ἐπάνω στὴ γῇ, μᾶς ζεσταίνει, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως μᾶς δροσιζει.

Ἐὰν εἴπατε ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀέρας, τότε ἡ θερμοκρασία θὰ ἀνέβαινε τὴν ἡμέραν τόσο πολὺ καὶ θὰ ἐπεφτε τόσο χαμηλὰ τὴ νύχτα, ὥστε θὰ ἦταν ἀδύνατη. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει ὁ ἀέρας, ὅλη ἡ ζέστη ποὺ μᾶς στέλνει ὁ ἥλιος, δὲν φθάνει στὴ γῇ. Μεγάλον μέρος ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἐτσι τὴν ἡμέραν δὲν παραζεσταίνεται ἡ γῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ θερμότης, ποὺ ἀπορροφᾷ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐμποδίζει τὴ μεγάλη πτώση τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὴ νύχτα. Νὰ πῶς ἡ ἀτμόσφαιρα δροσιζει καὶ ζεσταίνει τὴ γῇ. Τὴν ἡμέραν δὲν τὴν ἀφίνει νὰ παραζεσταθῇ καὶ τὴ νύχτα δὲν τὴν ἀφήνει νὰ παρακρυώσῃ.

Μᾶς προστατεῦει ὅμως, εἴπαμε, καὶ ἀπὸ τὴς θανατηφόρας ἀκτινοβολίας τοῦ ἡλίου. Οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἶναι τριῶν εἰδῶν: οἱ θερμαντικές, ἐκεῖνες ποὺ ζεσταίνουν. Οἱ φωτεινές: ἐκεῖνες ποὺ φωτίζουν· καὶ οἱ χημικές. Οἱ τελευταῖες αὐτὲς λέγονται καὶ ὑπεριώδεις ἀκτίνες, εἶναι δὲ ἐπικίνδυνες γιὰ τὴ ζωὴ σὲ μεγάλη ποσὸ-

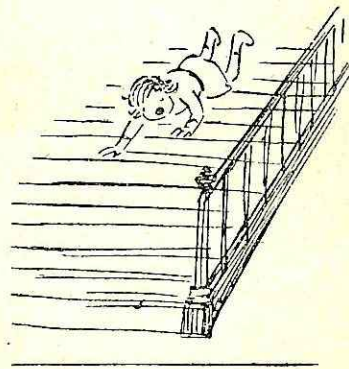
τητα καὶ ὅταν μείνῃ κανεὶς ἐκτεθειμένος πολλὴ ὥρα στὴν ἐπίδρασί τους.

Ἀπ’ αὐτὲς μᾶς προφυλάσσει πάλι ἡ ἀτμόσφαιρα. Μεγάλον ποσὸ ἀπὸ τὴς ἀκτίνες αὐτὲς ἀπορροφῶν τὰ ψηλὰ στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐδῶ κάτω δὲ στὴ γῇ φθάνουν πολὺ λίγες, ὅσες εἶναι ἀναγκαῖες καὶ χρήσιμες γιὰ τὴ ζωὴ.

Οἱ ἀτμοὶ ποὺ σχηματίζονται στὴς ἐπιφάνειες τῶν νερῶν ἀνεβαίνουν στὴν ἀτμόσφαιρα, ψύχονται, γίνονται σύννεφα τὰ ὁποῖα μὲ τὸν ἀνεμο μεταφέρονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ πέφτουν ὡς βροχὴ ἢ χιόνια στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς. Ἐτσι ἐξασφαλίζεται ἡ κυκλοφορία τοῦ νεροῦ ἐπάνω στὴ γῇ, ποὺ τόσο εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ζωὴ.

Τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας βοηθοῦν τὴ διάδοσιν τῶν ἡλεκτρικῶν κυμάτων τοῦ ραδιοφώνου, ποὺ τόσο εἶναι ἀναγκαῖο σήμερα γιὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ περισσότερα ὅμως φαινόμενα σχηματίζονται μέσα στὴν τροπόσφαιρα, δηλ. κοντὰ στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς. Καὶ μὲ τὴ μελέτη τῶν φαινομένων αὐτῶν ἀσχολεῖται μὴ ἐνδικὴ ἐπιστήμη, ἡ Μετεωρολογία, ἡ ὁποία, στὴ σημερινὴ ἰδίως ἐποχὴ, προσφέρει μεγάλες ὑπηρεσίες στὴν ἀνθρωπότητα.

Παιδάκια μου, μὴν παίζετε ποτὲ κοντὰ στὴ σκάλα. Γιατὶ ἂν ξάφνου παίζοντας τυχὸν παραπατήσετε, μπορεῖ σὲ μὴν κακὴ στιγμὴ νὰ πάρτε κουτρούβαλα καὶ στὰ καλὰ καθούμενα...τὶς σκάλες νὰ μετρήσετε.

Ἄν βούτυρα στὸ πάτωμα ἢ λάδια σὰς χυθοῦνε, σφουγγίστε τα, ἢ φροντίστε μὲ μὴς νὰ σφουγγιστοῦνε. Γιατὶ ἀλλιῶς ἀργότερα ὁποῖος ἐκεῖ πατήσῃ μπορεῖ γλιστρώντας ξαφνικὰ νὰ πέσῃ, νὰ χτυπήσῃ.

Ἐὰν κρατᾶτε κάποτε κανένα μαχαίράκι, ἢ κατὶ ἄλλο κοφτερό, ψαλίδι, σουγιάδακι, μὲ προσοχὴ σιγὰ-σιγὰ, παιδιὰ νὰ περπατήτε, μήπως τυχὸν σκοντάψετε καὶ πέφτοντας κοπῆτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Τὸ πανίσχυρο Σαχενδρίν, τὸ μέγα δηλαδὴ Συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, συνεδρίαζε τὴν ἡμέραν ἐκείνη πολλές ὥρες χωρὶς καμμιὰ διακοπὴ. Τὸ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπόρρητα καὶ τὰ πιὸ λεπτά. Ἐβδομήντα δυὸ δικασταί, οἱ κορυφαῖοι τῆς Παλαιστίνης, οἱ Ἀρεοπαγῖται τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως θὰ ἐλέγαμε ἐμεῖς, οἱ ὑπέρτατοι διαχειρισταὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων τοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους, ἄκουαν μὲ ἐπίσημο ὕψος. Ὁ Πρόεδρος, ὁ ἀρχιερεὺς δηλαδὴ τοῦ ἔθνους ἐκείνου, ἔκανε τὴν ἐξῆς εἰσήγησιν:

Ἐξοχώτατοι Κύριοι Συνεδροί, τὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθοῦμε εἶναι πολὺπλοκο καὶ ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρα προσοχὴ καὶ φροντίδα. Ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ Ἰωάννης, ἔχει ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖον τοῦ στὴν ἔρημο, κοντὰ στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Παριστάνοντας τὸν προφήτη, ὁ ἄξιος αὐτὸς ἐρημίτης, καλεῖ τὸν λαὸν σὲ μετάνοια, δηλώνοντας ὅτι πλησιάζει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅσους ἀπὸ τοὺς ἀκροατὰς τοῦ ἐκδηλώσουν μετάνοια, τοὺς βουτᾷ μέσα στὰ γαλανά νερά τοῦ Ἰορδάνη καὶ τοὺς βαπτίζει, δηλώνοντας ὅτι καθαρίζονται ἔτσι ἀπὸ τὴς ἁμαρτίας τους. Κόσμος πολὺς μαγεύεται ἀπὸ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα στὸν ποταμὸ καὶ ἐκφράζει τὴν πίστιν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του σ’ αὐτὸν τὸν αἰρετικό. Ἐκεῖ στὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ τρέχουν καὶ βαπτίζονται καὶ πολλοὶ ἀσεβεῖς καὶ ἀκάθαρτοι στρατιῶται δηλαδὴ, τελῶναι, Σαμαρεῖται, Σαδδουκαῖοι, Ἑσσαῖοι καὶ λογῆς λογῆς παραστρατημένοι καὶ κακοποιοί. Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι ὅλοι αὐτοὶ νοιώθουν ἓνα εἶδος λατρείας γιὰ τὸν βαπτιστὴ τους καὶ τὸν θεωροῦν γιὰ μεγάλο προφήτη. Πιστεύουν ἀκόμα πὼς ἦρθε νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μεσσοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ λεγόμενά τους, ἐνεφανίσθη ἐδῶ καὶ λίγες ἡμέρες καὶ ἐβαπτίσθη στὰ νερά τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τὸν Ἰωάννη.

Ἐνας Φαρισαῖος, ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς τοῦ συνεδρίου, διέκοψε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸν Ἀρχιερέα καὶ τοῦ εἶπε:

—Καὶ σύ, ἀγιώτατε Πάτερ, τί ἔκαμες, γιὰ νὰ σταματήσῃς ὅλα αὐτὰ τὰ συνταρακτικὰ πράγματα, ποὺ μᾶς ἱστορεῖς; Πῶς ἀντέδρασες ὡς κεφαλὴ τοῦ Μεγάλου Συνεδρίου καὶ ὡς Ἐθνάρχης;

Μεγάλαι μορφαι τῆς Χριστιανωσύνης

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΠΟΦΡΟΝΕΙ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς στύλωσε τὸ κορμὶ του, ἐθώπευσε τὴν κατάσπρη γενειάδα του καὶ ἄρχισε νὰ λέῃ, τινύζοντας τὴν κάθε λέξι.

—Ἐστειλα μὴ ἀντιπροσωπεῖα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐξυπνοὺς καὶ μορφωμένους Γραμματεῖς καὶ Νομικοὺς μας, γιὰ νὰ τὸν δοῦν καὶ νὰ μάθουν ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐμφάνισιν, τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράσιν του. Ἡ ἀποστολὴ ἐξεκίνησε πρὶν ἀπὸ μὴν ἑβδομάδα. Στὸ δρόμον συναντήθηκε μὲ μερικοὺς Σαδδουκαίους. Ἀλλὰ καλύτερα εἶναι νὰ σᾶς τὰ διηγηθῇ ὅλα αὐτὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς, ποὺ εἶναι παρών, ὁ συνάδελφός σας Γαμαλιήλ, ὁ πιὸ σοφὸς ἀνθρώπος τοῦ ἔθνους μας. «Πολύτιμε φίλε Γαμαλιήλ, ἔχεις τὸ λόγο».

—Ἐκλαμπρότατοι κύριοι συνάδελφοι. Ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴ σας σ’ αὐτά, ποὺ μὲ μεγάλη συντομία θὰ σᾶς διηγηθῶ. Θὰ εἴμαι ἀντικειμενικὸς καὶ ἀληθινὸς στὴν περιγραφὴ μου. Μὲ ὠνόμασε σοφὸν ὁ σεβαστός μου Πρωθιεράρχης. Κανένας δὲν εἶναι σοφός. Μόνον ὁ ἐπουράνιος πατήρ. Πλησιάζει ὅμως στὴ σοφίαν, ὅταν εἶναι κανεὶς ἀληθινός.

Φοροῦσε ἓνα ρούχο σκληρὸ ἀπὸ τρίχας καμήλας

Ἐἶχαμε μάθει, Κύριοι Συνεδροί, ὅτι ὁ ἐρημίτης αὐτὸς βρισκόταν στὰ ἀνατολικά τοῦ Ἰορδάνου σὲ μὴν βραχὴν περιοχή, ποὺ τὰ νερά πέφτουν ἀπὸ ψηλὰ καὶ κυλοῦν ἀφρισμένα στὴν κοίτη τους. Ἦταν χαραυγὴ ἀκόμη καὶ ὁ ἀνεμος, ποὺ φυσοῦσε ἦταν πολὺ ψυχρός. Καθίσαμε πάνω σὲ μερικὲς ἀσπρες πέτρες καὶ χαιρόμαστε τὴν εἰδυλλιακὴ φύσιν.

Ἐξαφνὰ ἀνακινήθηκε μὴν λόχη ἀπὸ μὴν συστάδα τοῦ δάσους καὶ παρουσιάσθηκε μπροστὰν μας ἡ χλωμὴ μορφή τοῦ γυιοῦ αὐτοῦ τῆς ἐρήμου. Νοιώσαμε τότε ὅλοι κατὶ σὰν φόβον καὶ κατὶ σὰν θαυμασμό.

Φοροῦσε ἓνα ρούχο σκληρὸ ἀπὸ τρίχες καμήλας, ποὺ τὸ ἐσφιγγε στὴ γυμνὴ μέση του μὴν δερμάτινῃ ζώνῃ. Ἐβάδιζε ξυπόλυτος μὲ τὶς φτέρνες ματωμένες. Μὲ τὸ δεξιὸν του χερὶ κρατοῦσε μερικὰ βλαστάρια ἀπὸ ἄγριες κληματάρια. Θὰ τὶς ἐπλενε, ὡς φαίνεται, στὸ ποτάμι γιὰ νὰ τὶς φάῃ, γιὰτὶ καθὼς μάθαμε, τρέφεται μόνον μὲ ἀκρίδες καὶ ἄγριο μέλι.

Ὅταν μᾶς ἀντίκρυσε, μᾶς ἐπλησίασε καὶ μᾶς περιεργαζόταν μὲ πολλὴ περιέργεια καὶ δυσπιστία. Ὅταν σταμάτησε τὴ ματιὰ του—δίκωπο σπαθὶ—πάνω στοὺς Σαδδουκαίους κατσούφιασε. Μὲ ζαρωμένα φρύδια καὶ ὠμὴ αὐστηρότητα ἔβριξε μὴν ματιὰ καὶ στοὺς Φαρισαίους. Σὲ μὴν στιγμὴν συνέφιασε τὸ βλέμμα του, καὶ μᾶς φώναξε: «Γεννήματα ἐχιδνῶν, τί θέλετε ἐδῶ στὴ σιωπηλὴν ἔρημον; Γιατὶ ἦλθατε νὰ μολύνετε τὴν ἀγνότητα τῆς γαλήνης αὐτοῦ τοῦ τόπου;».

Μὲ μὴν βύθισε τὰ μάτια του στὸν καταγάλανον οὐρανόν, ποὺ θαρροῦσες πὼς τοῦ ἦταν περισσότερο γνώριμος ἀπὸ τὴ Γῆ. Κατὶ ἐπιθύρισε ἀκίνητος. Ἰσως νὰ προσευχόταν.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ λῆμα νὰ τὸν διακόψω καὶ νὰ τὸν ρωτήσω: —Ποῖος εἶσαι, ἐρημίτη διδάσκαλε; Μήπως ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας; Περίμενα νὰ μὲ κεραυνοβολήσῃ. Ἀντίθετα ὅμως ἐκεῖνος μὲ κοίταζε προσεκτικά.

—Εἰμαι ἐκεῖνος, μᾶς ἐδήλωσε, γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ προφήτης Ἠσαΐας εἶπε: «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ». Ὁ ὁπισθὲν μου ἐρχόμενος εἶναι ὁ Μεσσίας. Ἐγὼ εἰμαι ἀπλῶς ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ Βαπτιστὴς του.

Ἐμείναμε ἐκστατικοί. Ὑποχωρήσαμε σιγὰ σιγὰ καὶ σὰν κυνηγῆμενα

ζῶα ἀπομακρυνθήκαμε. Ὅσο ξεμακράيناμε, ἀκούσαμε τὴ φωνή του νὰ ἀντηχῇ στὴν ἔρημο. Πραγματικά ἦταν «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ». Μέσα μας οἱ ἀπειλὲς τοῦ ἠχοῦσαν σὰν σφυρίγματα μαστιγίου. Μήπως εἶναι, ἀναρωτιέμαι συνεχῶς, ἡ φωνὴ τοῦ κεράυνος προφητικῆς ἀλήθειας; Μήπως εἶναι πραγματικά ὁ Πρόδρομος τοῦ Ἀναμενόμενου, σύμφωνα μὲ τοὺς Προφῆτας; Μήπως πλησιάζει ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὅπως κηρύττει;

—Γαμαλιήλ, πῆρες κατήφορο ἔκραξεν ἐξωργισμένος ὁ Πρόεδρος Ἀρχιερεὺς. Ἐσεῖς οἱ σοφοὶ ἐνθουσιάζεσθε καὶ παρασύρεσθε ἀπὸ κάτι τέτοιους παράξενους ὀνειροπόλους. Κοντεύεις νὰ πείσης τὸ ἀνάτατο αὐτὸ Κυβερνητικὸ Συμβούλιο ὅτι εἶχε κάτι τὸ οὐράνιο ἐκεῖνος ὁ τρωγλοδύτης.

—Ἀγιώτατε Πάτερ καὶ σεβαστέ μου Πρόεδρε, ἀνταπάντησεν ἥρεμα ὁ Γαμαλιήλ, μὲ παρεξηγεῖς. Τὸ Σαχενδρίν συνεδριάζει καὶ εἶναι ἐλεύθερο νὰ πάρῃ ὅποιον ἀπόφασι ἐγκρίνῃ καὶ θελήσῃ. Σκεφθῆτε καλὰ ὅλοι σας. Ποιὸς ἄλλος τόσο νέος περιφρονεῖ τὰ ἐγκόσμια, ζῇ μὲ ἄγριο μέλι καὶ ἄγριοβλάσταρα, κοιμάται στὰ σπηλῆαια καὶ στὰ δάση μὲ συντροφιά τὰ ἄγρια θηρία; Ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ τὸν ἀφήσωμε ἡσυχον. Ἄν δὲν εἶναι προφήτης, θὰ γελοιοποιηθῇ μὲ τὸν καιρό, γιατί δὲν θὰ παρουσιασθῇ ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Ἄν εἶναι ὅμως ἀληθινὸς προφήτης, θὰ μᾶς βαρύνῃ μεγάλη ἀμαρτία, γιατί θὰ γίνωμε προφητοκτόνοι. Ἐπειτα θὰ ξεσηκώσωμε τὸ λαὸ ἐναντίον μας, ἂν τὸν φυλακίσωμε.

—Εὐγενέστατοι Κύριοι Σύνεδροι, εἶπε τότε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ὁ Ἀρχιερεὺς. Γιὰ νὰ ἀποφύγωμε τὴν ἀμαρτία καὶ τὸ θόρυβο ἀπὸ τὴ σύλληψι τοῦ Ἰωάννου καὶ ἴσως καὶ καμμιὰ δυσάρεστη ἐξέγερσι, προτείνω τὰ ἑξῆς: Νὰ στείλωμε τοὺς πιὸ κατὰλληλους ἀνθρώπους στὸν τετράρχη τῆς Γαλιλαίας καὶ Περαιᾶς Ἡρώδη τὸν Ἀντίπα γιὰ νὰ τοῦ ποῦν ὅτι ὁ αὐτοδιαφημιζόμενος γιὰ Πρόδρομος καὶ προφήτης τὸν κατηγορεῖ φανερά στὸ λαὸ καὶ τὸν ὕβριζει μαζί μὲ τὴ Βασίλισσα Ἡρωδιάδα. Ὁ Ἀντίπας θὰ τὸν πιάσῃ ἀμέσως καὶ ἡ φοβερὴ Ἡρωδιάδα θὰ τὸν θανατώσῃ χωρὶς ἔλεος. Ἐτοί θὰ φύγῃ ἡ εὐθύνη ἀπὸ ἐπὶ ἡμᾶς καὶ θὰ ἐξολοθρευθῇ ἕνας ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς μας, χωρὶς λαϊκὴ ἐπανάστασι.

Οἱ Σύνεδροι ἔχειροκρότησαν καὶ δέχθηκαν μὲ ἀγαλλίασι τὴ λύσι

αὐτή. Ὁ Γαμαλιήλ ἐκίνησε θλιβερὰ τὸ κεφάλι του, χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξι. Ἦταν ὁ μόνος, ποὺ ἐμειοψήφισε.

Ἀφοῦ τέλος ὠρίσθησαν οἱ ἀπεσταλμένοι γιὰ τὸν Ἡρώδη τὸν Ἀντίπα καὶ κανονίσθηκαν οἱ σχετικὲς διατυπώσεις τὸ Σαχενδρίν ἔλυσε τὴ συνεδρίασι.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

*

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

*Σὺ δίνεις ἀστέρι
στῆς νυχτιάς τὸ χέρι
ὕστερο φιλί.
Τῆς αὐγῆς ἀστέρι
στέκεσαι καρτέρι
στὴν ἀνατολή.*

*Τὸ δικό σου χέρι
τὴν αὐλαία ξέρει,
ποῦ ἔναι ροδαλή,
νὰ τὴν κἀνὴ πέρα,
ὅταν τὴν ἡμέρα
ἥλιος προσκαλεῖ.*

*

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Μεταφορὰ ἀρρώστων

Πρὸ χεῖρο φορεῖο. 2 πᾶσσαλοι καὶ μία κουβέρτα ἢ 2 σάκκοι (τσουβάλια). Τυλίγετε τὴν ἄκρη τῆς κουβέρτας εἰς τοὺς πασσάλους (σχ. 1) ἢ ἀνοίγετε ἀπὸ μιὰ τρύπα σὲ κάθε γωνία τοῦ πυθμένος τοῦ σάκκου, μέσα ἀπὸ τὶς ὁποῖες περνᾶτε τοὺς πασσάλους.

α) Ὅταν ἔχετε νὰ μεταφέρετε μόνος σας ἕναν ἀρρώστο, σηκώσετέ τον σιγά, σιγά χωρὶς νὰ λυγίσετε τὴ ράχη σας (σχ. 2). Μὴ προσπαθῆτε νὰ σηκώσετε ἀρρώστο πολὺ βαρὺ, γιατί μπορεῖ νὰ βλάψετε τὸν ἑαυτὸν σας.

β) Ὅταν τὸ θῦμα διατηρεῖ τὰς αἰσθήσεις του καὶ οἱ μεταφορεῖς εἶναι δύο γονατίζουν ὁ ἕνας δεξιὰ καὶ ὁ ἄλλος ἀριστερὰ (σχ. 3).

γ) Ὅταν ὁ ἀρρώστος ἔχει χάσει τὰς αἰσθήσεις του, ἀλλὰ δὲν ἔχει σοβαρὰ σωματικὴ βλάβη, ὅπως π.χ. κάταγμα, τότε ἡ μεταφορὰ γίνεται ὅπως εἰς τὴν εἰκόνα (σχ. 4).

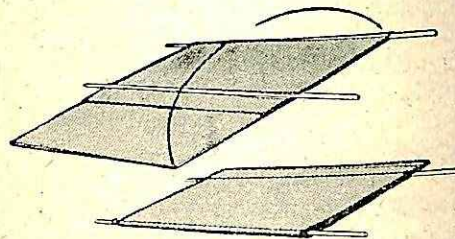
Ὅταν μπορῆτε νὰ τὸν σηκώσετε στὴ ράχη σας φροντίστε ὥστε αἱ μασχάλαι τοῦ θύματος νὰ φθάνουν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ὠμους σας (σχ. 5).

Σχ. 2

Σχ. 5

Σχ. 1

Σχ. 4

Σχ. 3

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

ΠΑΡΓΑ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Μιά ἀπὸ τὶς πιὸ ὥραϊες ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς μου εἶναι τὸ ταξίδι, ποὺ ἔκαμα στὴν Πάργα, τὴ μικρὴ πολιτεία, τὴν τόσο ἱστορικὴ καὶ πολυτάπη, ποὺ βρίσκεται στὰ παράλια τῆς Ἡπείρου, κοντὰ στὴν Κέρκυρα καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι στὰ νησιά τῶν Παξῶν.

Τὰ ὥραϊα σπιτίτια τῆς ἀπλώνονται ἀμφιθεατρικὰ στὸν ὄρμο τοῦ Πεζόβολου, ποὺ τὸν χωρίζει στὰ δύο ἕνας λόφος βραχώδης μὲ παράξενη ὄψι πυραμίδος, στὴν κορυφὴ τοῦ ὁποῖου φαντάζει ἀγέρωχα τὸ παλὸ μεσαιωνικὸ κάστρο τῆς Πάργας.

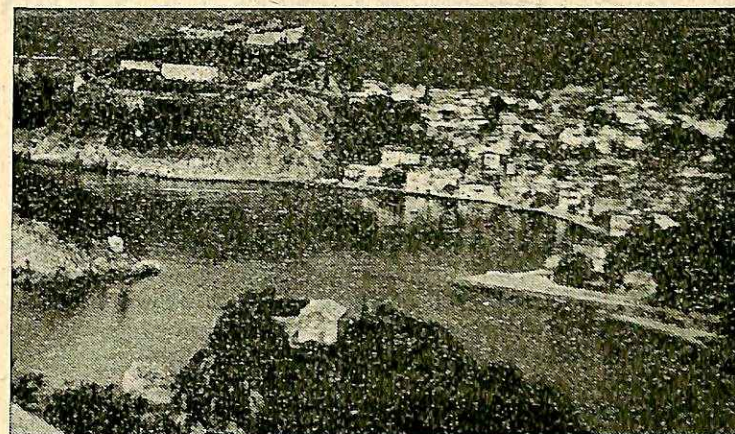
Σήμερα ἡ Πάργα εἶναι μικρὴ καὶ ἄσημη, ἀλλὰ ἡ ἱστορία τῆς ἀποτελεῖ μάθημα τρανὸ πατριωτισμοῦ καὶ ἐθνικοῦ φρονήματος.

Στὴ θέσι τῆς σημερινῆς Πάργας ἦταν οἱ ἀρχαῖοι χρόνους ἡ ἑλληνικὴ πόλις Τορύνη, ἡ Τορώνη. Στὰ χρόνια τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς σημαντικώτερες πόλεις τῆς Ἡπείρου. Τὸ παλὸ τῆς κάστρο βρίσκεται ἀκόμη κοντὰ στὴν Ἀγυιά, μιὰ ὥρα βορειότερα ἀπὸ τὴν πόλι τῆς σημερινῆς Πάργας. «Ἀδεται λόγος ὅτι ἕνας αἰγοβοσκός, βόσκοντας τὰ γίδια του ἐπάνω εἰς τὴν τοποθεσίαν ὅπου τῶρα εἶναι ἡ Πάργα, κατὰ τύχην εὔρε μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὑποκάτω εἰς μίαν σπηλαίαν, ἡ ὁποία σώζεται ἐκεῖ καὶ μέχρι τῶρα μέσα εἰς τὸ κάστρον καὶ πανηγυρίζεται». Ἐτοί διηγεῖται ἕνα παλαιὸ ἱστορικὸ βιβλίον. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ Παργῖνοι ἀπὸ εὐλάβειας πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἀπὸ διωγμοὺς, ποὺ τοὺς ἔκαναν οἱ Ἀλβανοί, κατέβηκαν ἀπ' τὴν παλαιὰ Πάργα στὴ σημερινὴ κοντὰ στὴ θάλασσα.

Ἐτοί ἦρθαν σὲ σχέσεις μὲ τοὺς Βενετούς, ποὺ κυριαρχοῦσαν ὅλη τὴ Μεσόγειο θάλασσα καὶ κατεῖχαν καὶ τὴν Κέρκυρα. Ἀπὸ τότε ἡ Πάργα συνέδεσε τὴν τύχη τῆς μὲ τὴν Κέρκυρα καὶ μὲ τὴ Βενετία.

Ἡ πρώτη συνθήκη τῆς Πάργας μὲ τὴ Βενετία χρονολογεῖται ἀπ' τὸ ἔτος 1701 καὶ ἐγινε «τὸ μάτι καὶ τὸ αὐτὶ τῆς Κέρκυρας», δηλαδὴ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἰονίου Πελάγους. Οἱ Βενετοὶ ἐθαύμαζαν τοὺς Παργῖνους γιὰ τὴν γενναιότητα καὶ τὴν καλὴ σύντη τους καὶ τοὺς ἐπεριποιοῦντο πολὺ. Δυὸ φορές τὸ χρόνο, Χριστούγεννα καὶ Θεοφάνεια τοὺς ἔκαναν γιορτὲς μὲ γεύματα καὶ συμπόσια. Τὴν Πρωτομαγιά εἶχαν ἄλλες γιορτὲς διαρκείας 6 ἡμερῶν, μὲ καρναβάλια καὶ ψευδομάχες, μὲ πανηγύρια καὶ φαγοπότια.

Τὰ προϊόντα τῆς Πάργας ἔφθαναν μέχρι τὴν Πολωνία καὶ τὴ Ρωσία, ἰδιαίτερα τὰ φημισμένα κίτρα τῆς, ποὺ τὰ ἀκριβοπλήρωναν οἱ Ἑβραῖοι, γιατί τὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν γιὰ ἐορταστικούς σκοποὺς τῆς θρησκείας των.

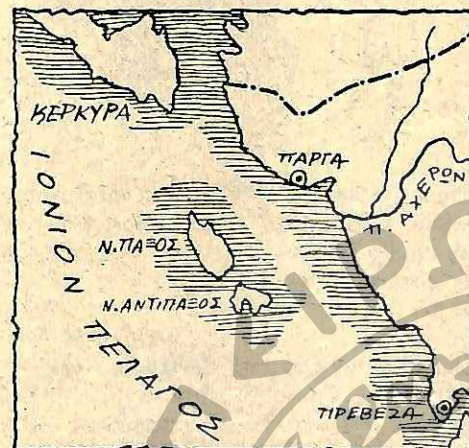
Ἀποψὲς Πάργας

Ἐτοί ἐξησεν εἰρηνικὰ ἡ Πάργα μέχρι τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ 18ου αἰῶνος, ὁπότε ἡ Βενετικὴ Πολιτεία ἐσβυσεν (1797). Τότε ἦλθαν τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος στὴν Πάργα. Τὴν πρώτη φορὰ οἱ Παργῖνοι ἐγλύτωσαν ζητώντας προστασίαν ἀπὸ τὸ Ρωσικὸ στόλο καὶ κατώρθωσαν νὰ σχηματίσουν μίαν αὐτόνομο πολιτεία (1800—1807). Οἱ Γάλλοι ξαναγύρισαν καὶ πάλι τῷ 1807 κι ἔμειναν στὴν Πάργα μέχρι τὸ 1814. Οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ ὁποῖοι δια-

δέχθηκαν τοὺς Γάλλους στὴν Ἐπτάνησο, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ Πάργα δὲν ἦταν τμῆμα τῆς Ἰονικῆς Πολιτείας, τὴν ἐπούλησαν στοὺς Τούρκους, γιὰ 150 χιλιάδες λίρες, τὶς ὁποῖες ἐμάζεψε ὁ Ἀλῆ Πασᾶς κάνοντας ἔρανον ἀναγκαστικὸ ἀπ' τοὺς ραγιάδες τῆς Ἡπείρου καὶ τὶς πλήρωσε στὸν Ἀγγλοδιοικητὴ τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ συνθήκη τῆς πωλήσεως τῆς Πάργας ὑπεγράφη στὶς 17 Μαΐου 1817, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τοῦ τυράννου. Γι' αὐτὸ ἡ παράδοσις ἐπραγματοποιήθη δυὸ χρόνια ἀργότερα, ἀφοῦ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς κατώρθωσαν νὰ ἐκπατριθοῦν στὴν Κέρκυρα. Ἐτοί στὶς 15 Ἀπριλίου 1819, Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ὅλοι οἱ Παργῖνοὶ, ἀφοῦ ἔκαψαν τὰ ὀστά τῶν πατέρων τους, πῆραν μαζί τους τὴ σπάχτη καθὼς καὶ χῶμα ἀπ' τὴν Πατρίδα τους, ἔφυγαν μὲ τὰ πλοῖα γιὰ τὴν Κέρκυρα ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἐμπαίναν στὴν ἔρημη πόλι οἱ Τουρκαλβανοὶ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, γιὰ νὰ ὑψώσουν τὴν ἡμισέληνο στὶς ἐπάλξεις τοῦ Κάστρου τῆς Πάργας.

Δημοτικὰ τραγούδια ἐθρήνησαν τὴν πώλησι καὶ ποιηταὶ Ἕλληνες ἔγραψαν θρήνους καθὼς καὶ ὕμνους γιὰ τὴν Πάργα καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς κατοίκους τῆς. Ἀλλὰ ἡ διαγωγὴ αὐτὴ τῆς Ἀγγλίας ἔφερε κι ἕνα καλὸ. Προκάλεσε τὴν παγκόσμια ἀγανάκτησι καὶ ἐδυνάμωσε τὴν ψυχὴ τῶν ραγιάδων Ἑλλήνων γιὰ τὴν Ἐπανάστασι, ποὺ ἐπραγματοποιήθηκε τρία χρόνια ἀργότερα.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙ

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Στο Φτερωτό, χωριό στην πλαγιά ενός βουνού, ο χειμώνας είναι βαρύς. Όπου και να γυρίσης τα μάτια σου δὲ βλέπεις παρά παγωνιές και χιόνια. Τὰ δέντρα, οἱ δρόμοι, οἱ σκεπαστές τῶν σπιτιῶν, εἶναι ὅλα κάτασπρα. Τὰ τζάκια ὅλα καπνίζουν. Πιο πέρα ἀπὸ τὸ Φτερωτό εἶναι τὰ σύνορα. Τὰ φυλάκιά τους φαίνονται ἀπὸ τὸ χωριό και ξεχωρίζουν σὰν ἀετοφωλιές στὴ ράχι τοῦ βουνοῦ. Ἐκεῖ οἱ γευναῖοι ἀκρίτες μας, οἱ ξακουσμένοι φαντάροι, φυλάγουν μὲ τὸ ντουφέκι στὸ χέρι. Φυλάγουν τὴν Ἑλλάδα, τὴ γλυκεῖα μας πατρίδα.

Τὴν ὥρα, ποὺ ἐμεῖς στὶς πολιτεῖες και στὰ χωριά κοιμόμαστε ἀμέριμνοι στὰ κρεβάτια μας και στὴ ζεστασιά, οἱ ἀκρίτες μας μέσα στὰ κορφοβούνια και στὶς ἐρημιές, τὴ στιγμή ποὺ οἱ βοριάδες μανιασμένοι σφυρίζουν, μένουν ἀγρυπνοὶ γιὰ νὰ μᾶς φυλάγουν.

Οἱ χωρικοί, ποὺ ζοῦν σὲ τέτοια μέρη και ξέρουν τί ὑποφέρουν οἱ φαντάροι μας στὶς παγωνιές και στὰ χιόνια, τοὺς ἀγαποῦν μ' ἓνα δικό τους ξεχωριστό τρόπο. Μικροὶ και μεγάλοι τοὺς βλέπουν μὲ λαχτάρα σὰν ἀδέρφια τους και ὅταν οἱ φαντάροι κατεβαίνουν στὰ χωριά τοὺς γλυκομιλοῦν, τοὺς δέχονται μὲ στοργὴ στὰ σπιτία τους και φροντίζουν πῶς και πῶς νὰ τοὺς φανοῦν χρήσιμοι και νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσουν.

Στὰ μέρη αὐτὰ τὰ παιδιά τῶν σχολείων εἶναι ὅλα ἐρυθροσταυρίτες και ἀκριτόπουλα. Ἀγαποῦν πολὺ τὴν πατρίδα, ἐκτιμοῦν τοὺς στρατιῶτες μας και τοὺς ξέρουν ὅλους μὲ τὰ ὀνόμα τους. Ξέρουν τὸ λοχία, τὸ δεκανέα, τὸν ἀξιωματικό.

Συχνὰ ἀνεβαίνουν στα φυλάκια, παίρνουν τὰ γράμματα τῶν στρατιωτῶν και τὰ φέρνουν στὸ ταχυδρομεῖο, τοὺς μοιράζουν χαρτοφάκελλα ἀπ' τὸ σχολικὸ τους ταμεῖο, τοὺς δίνουν βιβλία ἀπὸ τὴ μαθητικὴ τους βιβλιοθήκη νὰ διαβάζουν και μὲ κάθε τρόπο φροντίζουν νὰ ἐκδηλώνουν γι' αὐτοὺς τὴν ἀγάπη τους. Στὸ Φτερωτό οἱ Ἐρυθροσταυρίτες, ἐπειδὴ ὁ χειμώνας ἦταν βαρὺς και τὰ κρύα και τὰ χιόνια ἦταν πρὸς πολλὰ στὸ γειτονικὸ φυλάκιο ἀπὸ τὸ χωριό τους, δὲν ἔπαψαν νὰ σκέπτονται τοὺς φαντάρους μας.

Κάθε Κυριακὴ ἐπῆγαιναν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι και θύμιζαν στοὺς χωρικοὺς γιὰ τοὺς στρατιῶτες μας.

—Ἐμεῖς καλὰ εἰμαστε ἐδῶ στὰ σπιτία μας και στὴ ζεστασιά, μὰ οἱ φαντάροι μας στὸ βουνὸ κρυώνουν, γιαγιά, ἔλεγαν στὶς γερόντισσες. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχη ὁ φαντάρος μάλλινα και ζεστά γιὰ νὰ μὴ κρυώνη. Σ' αὐτὸ χρέος ἔχομε νὰ βοηθήσωμε κι ἐμεῖς, ποὺ τοὺς ἔχομε τόσο κοντὰ μας. Πλέξτε, ἂν μπορῆτε κάτι γιὰ τ' ἀδέρφια μας.

Τὰ συγκινητικὰ αὐτὰ λόγια τῶν παιδιῶν δὲν πῆγαν χαμένα. Σὲ κάθε σπίτι οἱ νοικοκυρές, τὰ μεγάλα κορίτσια και οἱ γερόντισσες ἀρχισαν νὰ πλέκουν κάλτσες μάλλινες, πουλόβερ ζεστά και φανελλες γιὰ τοὺς

φαντάρους και οἱ ἐρυθροσταυρίτες τὰ συγκέντρωναν στὸ σχολεῖο.

Και σὰν ἦρθε ἡ Κυριακὴ, ποὺ εἶχαν ἀποφασίσει νὰ πᾶν, τὰ φόρτωσαν σ' ἓνα μουλάρι γερό και τὰ ἔφεραν στὸ φυλάκιο.

—ὦ! μὴ ρωτᾶτε μὲ τί χαρὰ οἱ στρατιῶτες μας δέχθηκαν τοὺς Ἐρυθροσταυρίτες! Τοὺς κράτησαν και ἔφαγαν μαζί στὸ τραπέζι συσσίτιο και κουραμάννα, τοὺς εὐχαρίστησαν θερμὰ γιὰ τὴν καλωσύνη τῶν κατοίκων τοῦ Φτερωτοῦ και τὴν εὐγένειά τους και τοὺς ἔδωκαν τσὰϊ μυρωδάτο τοῦ βουνοῦ νὰ πίνουν γιὰ νὰ ζεσταίνωνται, ὅταν κρυώνουν.

Ὅταν οἱ Ἐρυθροσταυρίτες ἀποχαιρέτισαν τοὺς φαντάρους γιὰ νὰ φύγουν, ὁ ἀξιωματικὸς τοὺς ξεπροβόδησε πρὸς πέρα και τοὺς εἶπε λόγια συγκινητικὰ.

—Κι' ἐσεῖς παιδιά μου, μὲ λίγα χρόνια θὰ γίνετε στρατιῶτες ὅπως εἴμαστε τώρα κι ἐμεῖς. Κι ἐσὺς θὰ σᾶς καλέσῃ ἡ πατρίδα μας γιὰ νὰ τὴ φυλάξετε. Τότε θὰ βρεθοῦν ἄλλοι Ἐρυθροσταυρίτες νὰ σᾶς προσφέρουν δῶρα ὅπως προσφέρετε τώρα σ' ἐμᾶς. Στὸ καλὸ και καλὴ πρόοδο στὰ μαθήματά σας.

Μὲ πόση ἀλαφράδα ἔπαιρναν τώρα τὰ παιδιά τὸ δρόμο κατὰ τὸ χωριό! Τώρα, ποὺ ἔκαμαν τὴν ὥραία αὐτὴ πράξη, τοὺς φαινόταν στὸ περπάτημα ὅτι πετοῦσαν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοὺς ἔμεινε ἀλησμόνητη.

ΠΑΡΓΑ

...Διαβάτη δὲν τὰ πρόφτασες τ' Ἀλῆ Πασᾶ τὰ χρόνια Σταλμένος ἀπ' τὰ Τάρταρα, τὰ μαῦρα καταχθόνια
Σὰν νὰ βουλήθηκε ἀπ' τὴ γῆ κάθε καλὸ νὰ λείψῃ
Ἐσπερνε τὸ ξολόθρεμα, τὸ χαλασμό, τὴ θλίψη.
Τότε στὰ χέρια του ἔπεσε κ' ἡ Πάργα ἡ παυμένη
Μὰ ἡ Πάργα ἂν σκλαβώθηκε, ψυχὴ ἐκεῖ δὲν μένει.
Ἄνδρες, γυναῖκες και παιδιά καίνοι οἱ καίγεροι, κι ὅλοι,
Ἀφίνοντας παντέρμη τὴ σκλαβωμένη πόλι,
Ἐξεκινήσαμε μαζί νὰ βροῦμε ἄλλου πατρίδα
Πῶς τὸ θυμοῦμαι! Συμφορὲς πολλὲς στὸν κόσμον εἶδα
Κι ἐγνώρισα στὴ ζήση μου. Καμμιὰ ὁμως σὰν ἐκείνη
Μιὰ εἶν' ἡ πατρίδα καθενός, δεύτερη δὲν θὰ γίνῃ...
Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Μαῦρο πουλὶ ἐπέταξε και διάβηκε στὴν Πάργα
Μοιρολογοῦσε κ' ἔλεγε, μοιρολογᾷ και λέει:
«Πάργα Τουρκιὰ σὲ πλάκωσε, Τουρκιὰ σὲ τριγυρίζει,
Δὲν ἔρχεται μὲ πόλεμο, μὲ προδοσιὰ σὲ παίρνει.
Βεζύρης δὲν σ' ἐνίκησε μὲ τὰ πολλὰ τ' ἀσκήρια,
Τ' εἶχες λεβέντες σὰν θεοῖα, γυναῖκες ἀντρωιμένες,
Ποὺ εἶχαν τὰ βόλια γιὰ ψωμὶ τὸν πόλεμο παιγνίδι.
Τ' ἄσπρα πουλῆσαν τὸ Χριστό, τ' ἄσπρα πουλοῦν
και σένα».
(Δημοτικὸ)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ

(Ἀπὸ τὸ δμῶνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ζῶρζ Καρόλ)

(5ο)

—Νὰ ξεκουραστῆτε και νὰ φύγετε, ἔ; Ἐκανε εἰρωνικά ὁ δασοφύλακας. Ἐμπρός. Ἐλάτε μαζί μου νὰ σᾶς δῇ ὁ ἀφέντης μου και νὰ δοῦμε τί θὰ γίνῃ.

—Ἀσε μας, νὰ χαρῆς, εἶπε παρακλητικά ὁ Πέτρος, ἄσε μας νὰ πᾶμε στὴ δουλειά μας.

—Μπά; Ἐχομε και δουλειὰ τώρα; Τί, κανένα ἐργο-στασιο διευθύνεις;

—Νά, δὲ βλέπεις ἐδῶ; Ὀλόκληρο θίασο ἔχομε, ἔκανε μισοκλαίοντας ἡ Νινέτα, ἐνῶ τραβοῦσε τὸν ἀδελφούλη της γιὰ νὰ φύγουν.

—Δὲν τ' ἀκούω αὐτὰ ἐγώ, εἶπε ἄγρια ὁ δασοφύλακας. Μιά φορά, ἂν δὲν σᾶς δῇ ὁ ἀφέντικὸς μου δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ φύγετε. Μπρός και λίγα λόγια. Μπρός, ἐλάτε μαζί μου, εἶπα.

Τὰ παιδιά εἶδαν κι ἀπόειδαν πῶς δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν ἄλλιως και τὸν ἀκο-λουθήσαν. Ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἔφτασαν ἔξω ἀπὸ ἓνα ὠραῖο ἐξοχικὸ πλουσιόσπιτο, ποὺ ὁλόγυρα εἶχε περιβόλι περιτριγυρισμένο ἀπὸ ἓνα ψηλὸ φράχτη.

—Τραβάτε μέσα, τοὺς εἶπε ὁ δασοφύλακας ἀνοίγοντας τὴ σιδερένια πόρτα τοῦ περβολιοῦ.

Μὰ καθὼς εἶδε τὸν Πετράκη, ποὺ προχωροῦσε τραβώντας πίσω του και τὰ ζῶα, «ἔ... ἔμπηξε μιὰ φωνή. Εἶσαι στὰ καλά σου ποὺ θὰ κουβαλήσης μέσα κι αὐτὰ τὰ παληόζῶα;»

Ὁ Πέτρος ἔκανε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ δὲν πρόφτασε, γιατί ἐκείνη τὴ στιγμή βγήκε ἀπὸ τὸ σπίτι ἓνας κοντόχοντρος ἄνθρωπος και προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τους.

—Τί τρέχει; ρώτησε τὸ δασοφύλακα.

—Νά, ἀφεντικό. Τοῦτα τὰ παληόπαιδα εἶχαν μπῆ στὸ δάσος καί...

—Στὸ δάσος; μου;! φώναξε ὁ χοντράνθρωπος και γούρλωσε τὰ μάτια του. Τόλμησαν νὰ μποῦν στὸ δάσος μου;! Τώρα νὰ δῆτε τί θὰ σᾶς κάνω.

Ἡ μικροῦλα, κατακίτρινη ἀπὸ τὸν τρόμο της, πιάστηκε ἀπ' τὸ χέρι τοῦ ἀδελφοῦ της, γιὰ νὰ μὴν πέσῃ κάτω.

—Μὴ φοβάσαι, Νινέτα μου, τῆς ψιθύρισε ὁ Πέτρος.

Κ' ὕστερα εἶπε μὲ θάρρος στὸν ἀφέντη:

—Μὰ πῶς θέλατε κύριε, νὰ ξέρωμε πῶς τὸ δασάκι εἶναι δικό σας; Ἀλλὰ καὶ ποὺ μπήκαμε δὲν κόψαμε οὐτ' ἓνα φύλλο.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

Καὶ μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι.

—Ἀσε μας, νὰ χαρῆς

—Σιωπὴ ἐσύ, βρυ-χήθηκε ὁ ἄξεστος ἀφέντης. Βούλωσε τὸ στόμα σου νὰ μὴ...

Μὰ δὲν ἀποτελεῖωσε τὴ φράσι του, γιατί ξαφνικὰ πρόβαλε ἀπὸ τὸ σπίτι ἓνα παιδάκι, κ' ἔτρεξε κοντὰ του φωνάζοντας:

—Μπαμπᾶ, μπαμπᾶ...

—Τ' εἶναι, Μπούμπης; Ἐκανε ἀμέσως ὁ μπαμπᾶς του, ἀλλάζοντας ἀπότομα ὄψος.

—Ἀ! Τί ὠραία ζῶα! φώναξε ὁ Μπούμπης κ' ἔκανε νὰ πλησιάσῃ στὸ καρροτσάκι μὲ τοὺς μικροὺς ταξιδιώτες. Ἀλλὰ πρὶν πάῃ πολὺ κοντὰ, ἡ Σόνια ἔκανε ἓνα «κχχχ» και βρέθηκε ξαφνικὰ σκαρφαλωμένη σ' ἓνα δέντρο. Κι' ἀμέσως ἀρχισε νὰ δείχνῃ τὶς ἀκροβατικές της ικανότητες, πηδώντας ἀπὸ κλαδὶ σὲ κλαδὶ και στριφογυρίζοντας σὰ μῦλος, κρεμασμένη πότε μὲ τὰ χέρια, πότε μὲ τὰ πόδια και πότε μὲ τὴν οὐρά.

—Μπαμπᾶ, κοίτα μπαμπᾶ, χαχαχά-χαχαχά... ξεφωνοῦσε τώρα ὁ μικρὸς κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὸ θέαμα!

Και τότε ἄλλαξαν ἀμέσως τὰ πράγματα. Ὁ μπαμπᾶς, ποὺ ὅπως φαίνεται εἶχε μεγάλη ἀδυναμία στὸ Μπούμπη του, ξέχασε και τὶς ἀπειλές, ποὺ ἔλεγε στὰ δυὸ παιδιά, κι ἀρχισε κι αὐτὸς νὰ παρακολουθῇ τὴ μαῖμου γελώντας.

Ἡ Νινέτα, ποὺ ἡσύχασε κομμάτι ἀπὸ τὴν τρομάρια, ποὺ εἶχε πάρει, εἶπε τώρα σιγὰ στὸν ἀδελφὸ της:

—Πέτρο, μπορούμε νὰ φύγωμε θαρρῶ. Εἶναι ἄργα.

—Ναί, Νινέτα, τῆς ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος σιγὰ.

Κι ἀμέσως φωνάζει στὴ μαῖμου:

—Σόνια, στὴ θέσι σου γρήγορα.

Κ' ἡ Σόνια παρατᾷ εὐθὺς τὰ γυμνάσματα, και μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται καθισμένη μέσα στο κασόνι-ἀμαξάκι.

—Μπαμπᾶ! εἶπε ὁ χοντρός ἀφέντης χαμογελώντας στὸν Πετράκη. Εἶναι καλὰ δασκαλεμένη βλέπω.

—Ἀμ πῶς. Κι αὐτὴ καὶ τ' ἄλλα ζῶα μας εἶναι ὅλα ἀπὸ τσίρκο. Ἀπάντησε μὲ περηφάνεια ὁ Πέτρος.

—Ἀπὸ τσίρκο;! Ἀπὸ τσίρκο;! ξεφώνησε καταχαρούμενος ὁ Μπούμπης. Μὰ τότε, μπαμπᾶ, ἄς μᾶς παίξουν κάτι ἀπ' αὐτὰ, ποὺ παίζουν στὸ τσίρκο. Ἀ, τί γέλια ποὺ θὰ κάνωμε! Ἐ, μπαμπᾶ;...

—(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο).

Διασκευὴ Β.

(Σημ. Τὸ ἀνωτέρω ἀφήγημα ἀποτελεῖ συντομωτάτην περίληψιν, τοῦ ἐκ 284 σελ. βιβλίου, τοῦ ἐκδοτ. οἴκου Πατσιλινάκου).

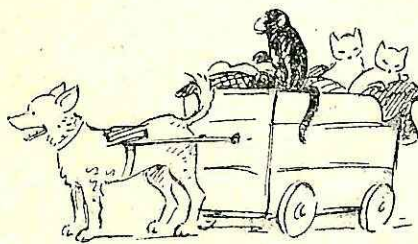
Και βρέθηκε σκαρφαλωμένη σ' ἓνα δένδρο

—Μπαμπᾶ, μπαμπᾶ...

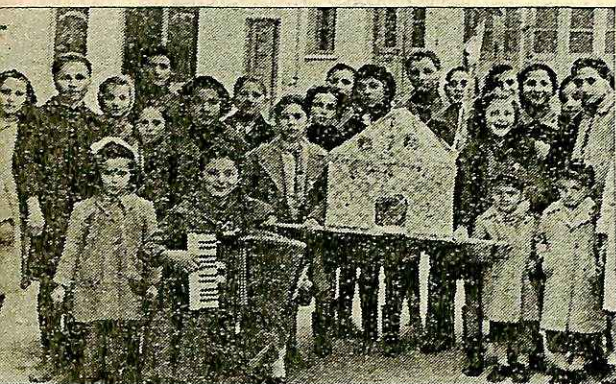

Ἐνας κοντόχοντρος ἄνθρωπος...

Ε.Σ.Ν. Δημοσ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ὠθλέων Ἀθηνῶν
κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον Τυφλῶν
γυναικῶν Ἀμαρουσίου.
Juniors of Commercial School for girls Athens
during their visit at the Home for the Blind in
Amaroussion.

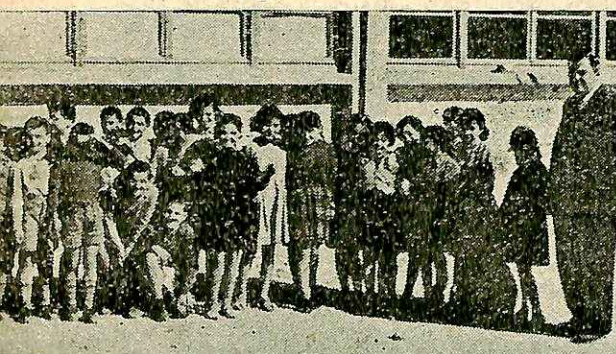
Ε.Σ.Ν. 2ον Δημ.
Σχολ. Γρεβενῶν ψάλλ-
λουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ
τῶν πτωχῶν.

Juniors of 2nd Ele-
mentary School Gre-
vena singing the
carols to raise mo-
ney for the poor.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κοκκινόγης—
Ἐλασσόνας φυτεύουν δένδρα.

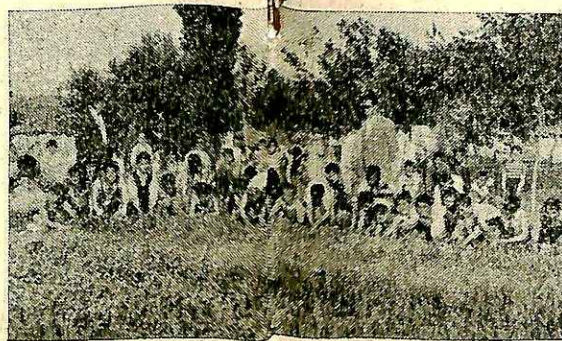
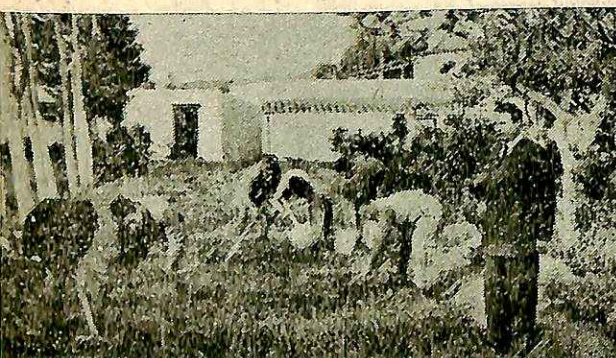
Juniors of Elementary School
Kokinoyi planting trees.

Ε.Σ.Ν. 4ης τάξεως
Προτύπου Δημ. Σχολ.
Παιδαγωγικῆς Ἀκα-
δημίας Ἡρακλείου με
εἶδη ἡματισμοῦ καὶ
ὑποδήσεως, τὰ ὅποια
προσέφεραν εἰς πτω-
χοὺς μαθητὰς σχο-
λείων τῆς Περιφερεί-
ας των.

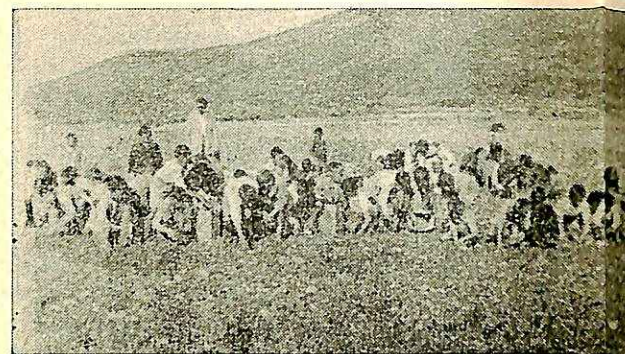
Juniors of Model
Elementary School
Heracleion with gar-
ments for poor
pupils.

Ε.Σ.Ν. τῶν Δημοτ. Σχολείων: 1ου Τήνου, Βασιλουδίου-Λαγκαδᾶ, Μεσσοποταμίας-Φιλώτιδος, Ν. Ἀμισσοῦ-Δράμας καλλιεργοῦν τὸν
Σχολικὸν τῶν κήπων, τὰ προϊόντα τοῦ ὁποῦ διατίθενται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἑμάδος.

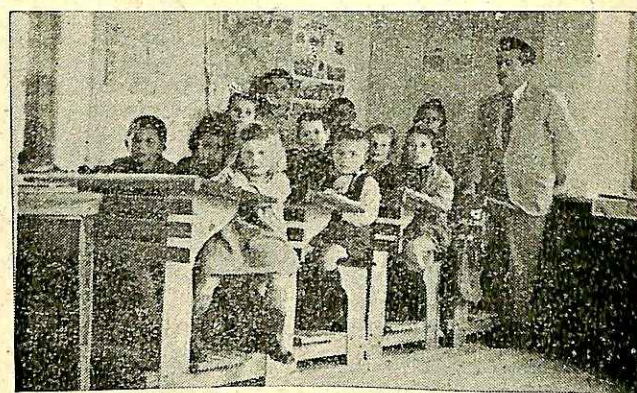

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΤΟΥ ΕΕΣΝ

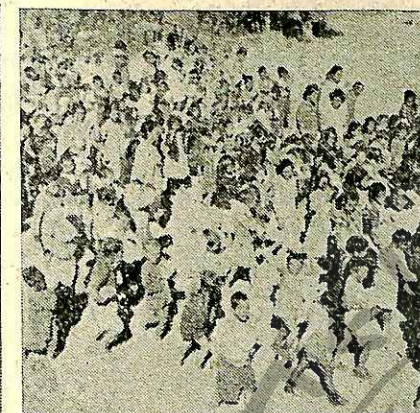
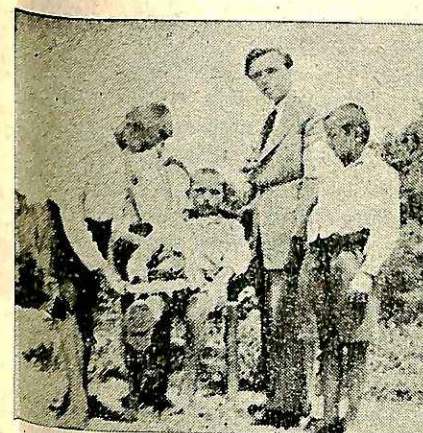
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λουτροῦ-Σκύρου καθαρίζουν τὴν αὐτὴν
τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School Loutrou cleaning their
play ground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀσπρονερίου-Καστοριάς συνεδριάζουν
Juniors of Elementary School Aspronerion Kastoria have
their first meeting

Ε.Σ.Ν. 12ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς καθαρίζουν τὸν πρὸ τοῦ
διδασκηρίου χώρον.
Juniors of 12th Elementary School Pireaus cleaning their
playground.

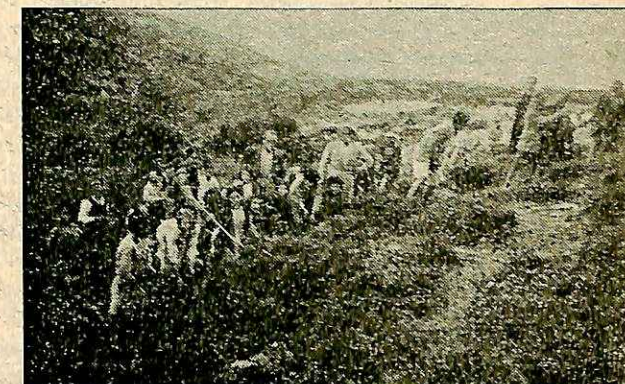

Ἀριστερά: Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Θυμαριάς-Ἑορδαίας εἰς τὸν σχολικὸν τῶν κήπων.
Ἄνω ἀριστερά: Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Βερενίκης Ἰωαννίνων ἀσχοῦνται εἰς
τὰς Α'. Βοηθείας.
Ἄνω δεξιά: Ε.Σ.Ν. Α' καὶ Β' Δημ. Σχολ. Ἀνωγείων-Μυλοποτάμου μεταφέρουν
πέτρες διὰ τὸ κτίσιμο τοῦ Σχολείου.
Left: Juniors of Elem. School Thymaria cultivating their school garden.
Left above: Juniors of Elementary School Vereniki practising in First Aid.
Right: Juniors of 1st and 2nd Elementary School Anoyia, Crete transporting
stones for the reconstruction of their School.

Juniors of Elem. Schools: 1st Tenos, Vassiloudi-Langada, Messopotamia, N. Amisso, Macedonia cultivating their School
garden the products of which are sold in favour of their groups aims.

Ε.Σ.Ν. 37ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς προσφέρουν δῶρα
σὲ ὁρφανοὺς καὶ πτωχοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of 37th Elementary School Pireaus offering
gifts to their poor school-mates.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρυονερίου Κορινθίας ἐργά-
ζονται διὰ τὴν ἀναδάσωση τῆς περιοχῆς των.
Juniors of Elementary School Kryonerion
working for the reforestation of their
district.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγ. Γεωργίου Γρεβενῶν
φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elementary School St. George-
Grevena planting trees.

Ο Μπουφός

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ο μπουφός ζή μέσα στις κοιλό-
τητες των κορμιών των γερασμένων
δένδρων, στις κουφάλες και τις γω-
νιές των έρειπίων, στα μισοσκοτεινά
περάσματα του δάσους και των ξε-
χών. Ήσυχος, σάν άποκοιμισμένος
την ημέρα, αρχίζει τη ζωή του μόλις
ο ήλιος βασιλέψει πίσω από τα βουνά.
Τότε τα μάτια του, που είναι άδύ-
νατα και δεν μπορούν να υποφέρουν
το φώς του ήλιου, γίνονται λαμπερά
μέσα στη νύχτα και μπορεί, χωρίς
θόρυβο, να αναζητή την τροφή του,
που είναι τα μικρά κοιμισμένα που-
λάκια. Όσο είναι δειλός την ημέρα
ο μπουφός, τόσο είναι άρπακτικός
μέσα στο σκοτάδι. Γι' αυτό και τα
άλλα πουλιά δεν τον αγαπούν κα-
θόλου, αλλά τον άποφεύγουν όσο
μπορούν.

Οι άρχαιοι Έλληνες έπίστευαν
και γι' αυτόν, όπως και για τα άλλα
πουλιά και ζώα, ότι προτού γίνει
πουλί ήταν άνθρωπος. Λεγόταν Ά-
σκόλαφος κι ήταν γιός του Άχέροντα,
του σκοτεινού ποταμού, που το ρεύμα

του έφερνε τις ψυχές των πεθαμένων
στον Άδη. Όταν πέθανε ή Εύρυδική
και κατέβηκε στη χώρα των νεκρών,
όπου βασιλευε ο Πλούτωνας με την
Περσεφόνη, ο Όρφέας, ήρθε στον
Άδη και με την γλυκειά του μουσική,
παρακάλεσε την Περσεφόνη ν' άφιση
την Εύρυδική ν' ανεβή στον άπάνω
κόσμο. Η Περσεφόνη συγκινημένη
δέχτηκε τότε να του κάνει αυτή τη
μεγάλη χάρη, αλλά με μία συμφωνία:
Να μη φάη τίποτα ή Εύρυδική στη
χώρα του Άδη. Άλλά ή Εύρυδική
έκοψε μία μέρα ένα ρόδι και το έφαγε
κι ο Άσκόλαφος, που την είδε, έτρεξε
και την μαρτύρησε στην Περσεφόνη.
Κι ή Περσεφόνη, σύμφωνα με τη συ-
μφωνία, που είχε γίνει, δεν την ά-
φησε πια ν' ανεβή στον άπάνω
κόσμο. Από την λύπη της τότε
ή Εύρυδική μεταμόρφωσε τον Άσκά-
λαφο σε πουλί και του έδωσε άδύ-
νατα μάτια για να ζή μόνεχα στο
σκοτάδι και να ντρέπεται να βγί
στο φώς του ήλιου.

Οι νεώτεροι Έλληνες έχουν

σαν έδω. Τα όσα παρεθέσαμεν άπε-
τέλουν άπλως την έναρξιν πανηγυ-
ρισμού του ευτυχούς δια την αυτο-
κρατορίαν γεγονότος. Ο πανηγυρι-
σμός διήρκεσεν δολόκληρον έπταή-
μερον, κατά το όποϊον δολόκληρος ή
πρωτεύουσα εύρίσκετο εις το πόδι.
Έπηνηγύριζον οι πάντες εις τας οι-
κίας των, εις τας όδούς, εις τας πλα-
τείας. Το πλέον περιζήτητον της
έποχής εκείνης θέαμα ήσαν οι άγώ-
νες εις τον ίππόδρομον. Καί αυτοί
δέν έλειψαν από τον έορτασμόν των
βασιλικών γάμων.

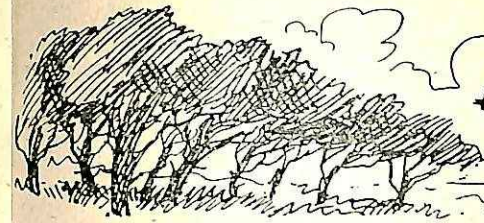
Έτσι, λοιπόν, ανάμεσα εις έπταη-
μέρους έορτάς και πανηγύρεις έγιναν
οι γάμοι του καλού εκείνου αυτο-
κράτορος, του Μαυρικίου, με την
ώραϊαν θυγατέρα του Τιβερίου, την
Κωνσταντίαν. Ο τρόπος δέ αυτός
τελέσεως βασιλικών γάμων ίσχυσεν
εις την Κωνσταντινούπολιν, με έλα-
χίστας κατά καιρούς προσθαφαίρε-
σεις, επί σειράν αίωνων και έφ' όσον
ή αυτοκρατορία διετήρει την δύ-
ναμίν της και το μεγαλείον της.

Γ. ΚΟΛΙΑΣ

μιαν άλλη ιστορία για τον μπουφο.
Λένε δηλ. ότι ο Μπουφός ήταν κά-
ποτε βασιλιάς σε δικό του βασίλειο.
Ήταν περήφανος κι άκατάδεκτος,
άλλά παρ' όλη του την περηφάνεια
στην πραγματικότητα ήταν κουτός κι
έπιπόλαιος. Με τις διάφορες ψευτο-
περηφάνειες του, ξεσήκωσε έναντιον
του τους βασιλιάδες των γειτονικών
πόλεων, που του κήρυξαν μία μέρα
τον πόλεμο. Ο Μπουφός δέχτηκε
με χαρά του τον πόλεμο και καμά-
ρωνε ότι με τα κανόνια του και τον
μεγάλο του στρατό, θα τους έπαιρνε
τά βασίλειά τους. Άλλά τα πράγ-
ματα δεν έγιναν, όπως τα φανταζό-
ταν εκείνος. Ο στρατός του στα σύ-
νορα διαλύθηκε κι οι έχθροι άρχισαν
να μπαίνουν στη χώρα του. Κάθε
μέρα και χειρότερε η κατάσταση
γι' αυτόν. Ο Μπουφός άποφάσισε
τότε να βγί στη μάχη και να διευ-
θύνη ο ίδιος τον στρατό του. Άλλά
μόλις άρχισαν να χτυπούν τα κανό-
νια, ο Μπουφός τά'χασε κι έτρεξε
σε μία γωνιά να κρυφτή. Οι έχθροι
του, που τον είδαν, γέλασαν κι εί-
παν: Κοίταξε πώς στέκεται... ο Μπου-
φος... Κι άρχισαν να τον κοροϊδεύ-
ουν και να τον περιγελούν. Τότε ο
Μπουφός έτρεξε όσο πιο μακριά
μπορούσε και χώθηκε σε μία τρύ-
πα παρακαλώντας τον Θεό: «Κάνε
με, Θεέ μου, ένα πουλί να μη βλέπω
να με κοροϊδεύουν οι έχθροι μου!...»
Κι ο Θεός τον άκουσε και τον μετα-
μόρφωσε σε πουλί, που κλαίει και
θρηνεί τις νύχτες μέσα στις φυλλω-
σιές των δένδρων. Κι όλο κάνει
μπού-μπού, μπού-μπού... για να
θυμίση στους έχθρούς του τα μεγάλα
κανόνια, που τους έριχνε για να
τους κάνει να φύγουν. Όσοι όμως
τον ξέρουν γελούν μαζί του και, κάθε
φορά που τον θυμούνται, λένε: «Βρέ
άκου το Μπουφο!...».

Γι' αυτό και σήμερα για κάποιον,
που στέκεται και μάς κοιτάζει σάν
σαστισμένος του λένε γελώντας: «Έ!
τι στέκεσαι αυτού, σάν τον μπουφο!»

Τον μεταμόρφωσε σε πουλί.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Η αναδάσωση είναι εργασία δα-
πανηρά με άπόδοσι, που θα φανή
ύστερα από πολλά χρόνια. Γιαυτό
αναδασώσεις σε μεγάλη κλίμακα κά-
νει μόνον το Κράτος.

Αναδασώσεις γίνονται κυρίως στις
έξης περιπτώσεις.

α) Στις λεκάνες των χει-
μάρρων δηλ. τας κλιτύς των βου-
νών, για να συγκρατούν τα νερά της
βροχής και να ελαττώνουν την όρ-
μητικότητα δηλ. την καταστρεπτική
δύναμι του χειμάρρου.

β) Σε έδάφη κατωφερή,
τα όποια, όταν καταρρέουν, παρασύ-
ρουν σπίτια, άκόμη και χωριά όλο-
κληρα, με ανθρώπινα θύματα πολ-
λές φορές. Μόνον ή αναδάσωση είναι
ικανή να σταματήσει την κατολί-
σθησι.

γ) Σε κινούμενα άμμόδη
έδάφη (θίνες), που σχηματίζον-
ται στις παραλίες και προχωρούν
με τη βοήθεια του άνέμου εις το έσω-
τερικό της Χώρας. Κάτω από τους
άμμους θάπτονται καλλιεργούμενα
κτήματα, σπίτια και κάθε τι που βρί-
σκεται στο δρόμο των. Τα έδάφη
αυτά μόνον με την αναδάσωση
είναι δυνατόν να στερεωθούν, να
άκνητοποιηθούν και να γίνουν πα-
ραγωγικά.

Το κλείσιμο μέσα στο
σπίτι ή στο γραφείο καθ'
όλη τη διάρκεια της ήμέ-
ρας, καθώς και ο ύπνος σε
στενά δωμάτια με κλειστά
παράθυρα, είναι ή μεγα-
λύτερη αίτια της οργανι-
κής καταπτώσεως του άν-
θρώπου.

Όποιος προτιμά το νε-
ρό, το γάλα τα φρούτα
από το οινόπνευμα, στερε-
ώνει την υγείαν του και
αυξάνει την ικανότητά του
για εργασία και εύτυχία.

Το νερό είναι για το
δέρμα, ό,τι ο άέρας για
τους πνεύμονας.

δ) Σε δασικά έδάφη των
όποιων τα δάση καταστράφηκαν,
είτε από πυρκαϊά είτε από άλλη
αίτια και των όποιων ή αναδάσωση
επιβάλλεται από λόγους οίκοноми-
κούς και άλλους.

ε) Τέλος, σε λόφους και
άλλους χώρους γύρο από
ιστορικά μνημεία ή άρχαιολογικούς
τόπους κ.λ.π. για λόγους έξωραϊ-
στικούς.

Ας ίδουμε τώρα πόσα χρήματα
δαπανά το Κράτος για τις αναδα-
σώσεις και τη συντήρησι των φυ-
τωρίων, κάθε χρόνο.

Φυτώρια. Πριν από τον πό-
λεμον υπήρχαν σε διάφορα μέρη
της Χώρας 57 δασικά φυτώρια, που
ή συνολική έκτασις των μόλις έπλη-
σίαζε τα 200 στρέμματα. Μετά την
άπελευθέρωσι ή συνολική έκτασις
των φυτωρίων έφθασε τα 1940
στρέμματα, από τα όποια 190 στρέμ-
ματα είναι φυτώρια μέσα στα δάση,
των όποιων εξυπηρετεί τας ανάγκας.
Το πρόγραμμα της Δασικής Έπι-
σεως είναι να αύξηση την έκτασι των
φυτωρίων μέχρι του 1962 κατά 600
άκόμη στρέμματα, ήτοι ή συνολική
των έκτασις να φθάση τα 2540 στρέμ-
ματα. Η δαπάνη για τη συντή-
ρησι αυτού του όλοκληρωμένου
προγράμματος φυτωρίων υπολογί-
ζεται σε 8.400.000 δρχ. το χρόνο.

Αναδάσσεις. Μέχρι του
έτους 1940 είχαν αναδασωθεί 65.000
στρ. γυνών έκτάσεων. Μετά τον
πόλεμο έγιναν αναδασώσεις, συνολι-
κής έκτάσεως 350.000 στρ. και έδεν-
δροφυτεύθησαν 800 χιλιόμετρα δη-
μοσίων όδών. Η Δασ. Έπιμερσία
έχει εις το πρόγραμμά της να ανα-
δασώση, μέχρι το έτος 1962 έκτασι
330.000 στρέμματα άκόμη. Η δα-
πάνη για την έκτασι αυτού του
αναδασωτικού προγράμματος θα φθά-
ση το ποσόν των 84.500.000 δρχ.

Κατά το χρονικό αυτό διάστημα
της 7ετίας 1956-1962 διάφοροι έλ-
λοι οργανισμοί, Δήμοι, Κοινότητες,
Φιλοδασικά Ένώσεις κλπ. θα ανα-
δασώσουν περί τα 60.000 στρέμ.
ώστε ή συνολική έπιφάνεια, που θα
αναδασωθεί, θα είναι 390.000 στρέμ.

Όλοι μας τώρα αντιλαμβανόμεθα,
από τα παραπάνω, πόσους κόπους,
πόση φροντίδα και πόσες δαπάνες
αντιπροσωπεύει το κάθε στρέμμα
γής, που αναδασώνεται και πώς είναι
κρίμα τόσοι κόποι και τόσα έξοδα
να πηγαίνουν χαμένα από μια
άπροσεξία, από μια άμέλεια ή και
από άγνοια.

Η άπροσεξία ή ή άγνοια, είναι
το άναμμένο τσιγάρο, που πετάει
ο αστόχαστος διαβάτης στο δρόμο,
που περνάει κοντά στην αναδά-
σωση. Είναι ή φωτιά, που ανάβουν
οι έκδρομείς για να ζεστάνουν το
φαγητό τους ή για να ψήσουν τον
καφέ τους στο υπαίθρο. Είναι ή φω-
τιά, που ανάβει τη νύκτα το τσοπα-
νόπουλο, για να πυρωθή ή ό μελισ-
σοιργός για να καπνίση το μέλισσι.
Είναι το στουπί, με το όποιο γεμίζει
το όπλο του ό κυνηγός.

Ο έρυθροσταυρίτης, που πρέπει
να είναι στο χωριό και στην πόλι ό
καλύτερος φίλος της αναδασώσεως,
δεν πρέπει να παύη να θυμίζει αυτούς
τους κινδύνους στους μεγάλους και
να έχη ό ίδιος πάντα το νοϋ του σ'
αυτούς τους κινδύνους.

Ο καλύτερος φίλος είναι και ό κα-
λύτερος φύλακας.

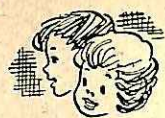
ΔΑΣΙΚΟ ΤΡΑΔΟΥΔΙ

Έλατε έδω, μαζί μου μεσ' στα δάση!
Έλατε έδω στην πράσινη την πλάσι,
Μακριά απ' του κόσμου την πολλή
βοή.
Έλατε έδω να νιώσετε μία μέρα
Πιο καθαρό στα στήθια τον άέρα,
Πιο ζηλευτή να βρήτε τη ζωή.

Έλατε έδω! Κάτον απ' τα μύρια
φύλλα

Σε μυστικής ζωής ανατριχίλα
Το κάθε δένδρο τόσα θα σάς πη
Με τ' άπαλό τ' ανασάσμο του μύρο
Και θ' άντηχήσουν στη σιωά τριγύρω
Νερών τραγούδια κι άηδονιών
σκοποί.

Έλατε έδω, στην πράσινη την πλάσι,
Κ' έλατε ν' αναστήσωμε τα δάση!
Έκει που ή ράχη του γυμνού βουνού
Γυμνή, θλιμμένη δέχνει την Έλ-
λάδα,
Ν' άπλώσωμε πανώρια πρασινάδα
Κάτον απ' το γαλάζιο τοδρανού.

“Ας υποθέσουμε ότι γνωρίζετε ένα μυστικό και τὸ λέτε σὲ δύο φίλους σας. Ἐκείνοι πάλι, πρὶν νὰ περάσουν ἓνα λεπτό τὸ μεταβιβάζουν σὲ τέσσερες δικούς των, ἀπὸ δύο ὁ καθένας. Οἱ τέσσερες πάλι ἐντὸς ἑνὸς λεπτοῦ τὸ μεταβιβάζουν σὲ ὀκτώ, οἱ ὀκτώ σὲ δέκα ἐξ κ.ο.κ. Ἔχετε ὑπ’ ὄψιν σας σὲ πόσα λεπτά θὰ τὸ ξέρει ὁλος ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, ποὺ ἀνέρχεται σὲ 2 δισεκατομμύρια ψυχὲς περίπου; Μὴν ταλαιπωρηθεῖτε... Μόλις σὲ 32 λεπτά!.. Γι’ αὐτὸ μὴ φανερώνετε ποτὲ τὰ μυστικά σας!

Ξέρετε ὅτι στὴν ἐποχὴ μας δύο μηχανικοὶ ἐπέτυχαν νὰ κατασκευάσουν ἠλεκτρονικὲς ἀλεπουδες καὶ ἠλεκτρονικὲς χελώνες; Τὶς πρώτες τὶς κατασκεύασαν ὁ μηχανικὸς Ἀλμπέρ Ντυκρόκ, μὲ πλήρεις καὶ τὶς πέντε αἰσθήσεις, ταχύτητα καὶ ἐλαφρότητα. Κατασκευαστὴς τῶν χελωνῶν εἶναι ὁ μηχανικὸς καὶ νευρολόγος Γουόλτερ Γκρέυ. Οἱ χελώνες τοῦ ζοῦν καὶ κινοῦνται ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἀληθινές. Θήραμά τους—τροφή τους δηλαδή—εἶναι τὸ φῶς. Οἱ χελώνες ἐφοδιασμένες μὲ ἓνα κύτταρο φωτοηλεκτρικὸ ἐρευνοῦν τὸ δωμάτιο. Μόλις ἀνακαλύψουν μιὰ φωτεινὴ πηγὴ τρέπονται πρὸς τὰ ἐκεῖ, βάζοντας σὲ κίνησι τὸ μοτέρ τους. Ἀνατρέπουν τὰ ἐλαφρὰ ἐμπόδια ποὺ συναντοῦν ἢ παρακάμπτουν τὰ βαρύτερα. Ἡ ἔντασις τοῦ φωτὸς τὶς ἀναγκάζει—γιὰ νὰ τὴν ἀποφύγουν—νὰ κρυφθοῦν κάτω ἀπὸ ἐπιπλα καὶ ἡ ἀτονία τῆς φωτεινῆς πηγῆς δημιουργεῖ στὶς χελώνες αὐτὲς ἀπελπισία καὶ δυσἀρέσκεια. Μόνον ὅταν ἡ ἔντασις τοῦ φωτὸς εἶναι κανονικὴ τότε πλησιάζουν καὶ μὲ μιὰ εἰδικὴ πρίζα γεμίζουν τὶς μπαταρίες των καὶ καταφεύγουν ἀμέσως, γιὰ ὕπνο, σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιά!... Τί ἄλλο θὰ δοῦν τὰ μάτια μας ἀκόμη κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ!

Φυσικὰ ὅλοι θὰ ἔχετε ἀκούσει περὶ ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων. Εἶναι καὶ αὐτοὶ κάτι σχετικὸ μὲ τὶς χελώνες καὶ τὶς ἀλεπουδες, ποὺ προαναφέραμε... Ἀλλὰ κάπως χρησιμώτεροι! Ἐνας ἠλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος μπορεῖ νὰ προσθέσῃ δύο ἀριθμοὺς μὲ ἐννέα ψηφία τὸν καθένα, σὲ τριάντα ἑκατομμυριοστὰ τοῦ δευτερολέπτου!

Πολὺς λόγος ἔγινε τελευταῖα γιὰ τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ καὶ φυσικὰ ὅλοι θὰ νομίζετε ὅτι εἶναι ἡ μεγαλύτερη τοῦ κόσμου καὶ ὁμως... Ἡ μεγαλύτερη εἶναι ἡ διώρυξ τῆς Γκαίτα στὴν Σουηδία μὲ μήκος 190 χιλιομέτρα. Ἡ διώρυξ τοῦ Σουέζ εἶναι 171 χιλιομέτρα.

Καὶ κάτι σχεδὸν ἐπικαιρὸ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῆς Μελβούρνης... Ἔχετε ὑπ’ ὄψιν σας τὸν πληθυσμὸ τῆς Αὐστραλίας; Μόλις εἶναι ἴσος μὲ τὸν πληθυσμὸ τῆς πατρίδος μας καὶ ἡ Αὐστραλία εἶναι... ἡπειρος! Μὲ 7 ἑκατομμύρια κατοίκους καὶ 125 χιλιάδες πρόβατα!

Ἐνας ἐλέφας ζῇ 90 χρόνια. Ξέρετε ὁμως ὅτι δὲν ἀποκτὰ στὴν αἰωνόβιο ζωὴ του παρὰ μόνον 5 ἢ 6 ἀπογόνους;

Τὰ γνωρίζετε τὰ «τάμ—τάμ» τῶν ἀραπάδων. Εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ κορμούς δέντρων, ποὺ τοὺς ἀφαιροῦν τὸν φλοιὸ καὶ τὸ μαλακὸ μέρος καὶ ἀνοίγουν μιὰ σχισμὴ στὸ πλάι. Τὸ «τάμ—τάμ» ἀκούγεται σὲ ἀπόσπασι 30 χιλιομέτρων. Ἀλλὰ ἓνα ἐξησκημένο αὐτὶ μπορεῖ νὰ τὸ ἀκούσῃ καὶ ὡς τὰ 46 χιλιομέτρα. Πάντως ἐπιστήμως φτάνει ὡς τὰ 16 χιλιομέτρα τὸ μήνυμα καὶ ἀπὸ τὰ 16... ἀναμεταδίδεται χάριν ἀκριβείας, τὸ μήνυμα ἀπὸ ἄλλα ἐνδιάμεσα «τάμ—τάμ».

Τὸ μυαλὸ δουλεύει τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου; Βεβαίωτατα!

Ἡ ἀναπνοὴ γίνεται καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὴ μύτη. Ἐκτάκτως ὁμως καὶ ὅσες φορές ὁ ἀέρας, ποὺ φθάνει εἰς τοὺς πνεύμονας ἀπὸ τὴ μύτη, δὲν εἶναι ἀρκετὸς λ.χ. σ’ ἓνα τρέξιμο, σὲ μιὰ μεγάλη προσπάθεια, ἡ ἀναπνοὴ τότε γίνεται συμπληρωματικὰ καὶ μὲ τὸ στόμα. Ὅταν καταργηθῇ ἐντελῶς ἡ ἀναπνοὴ μὲ τὴ μύτη, κατ’ ἀνάγκην, θὰ μείνῃ ἡ στοματικὴ ἀναπνοή, ποὺ πρέπει νὰ θεωρῆται πιά σὰν μιὰ παθολογικὴ κατάσταση. Ἡ κατάσταση αὕτη μαρτυρεῖ ἡ ὅτι ὑπάρχει κάποιο ἐμπόδιο στὴ μύτη (στραβὸ διάφραγμα, πολὺποδες, ἀδενοειδεῖς ἐκβλαστήσεις κ.λ.π.) ἢ ὅτι ὁ ἐσωτερικὸς χώρος τῆς μύτης ἔχει στενέψῃ ὅπωςδήποτε. Γιαυτὸ δὲν πρέπει νὰ ἀμελήσουμε νὰ συμβουλευθοῦμε τὸν γιατρό.

Ὅταν τὸ μικρὸ παιδί ἀναγκάζεται ν’ ἀναπνέῃ μὲ τὸ στόμα, τὸ κρατεῖ σχεδὸν συνεχῶς ἀνοιχτό. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι λίγο-λίγο ἀπὸ τὴ μιὰ νὰ στενέψῃ τὸ ἐπάνω σαγόνι, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ οὐρανίσκος νὰ γίνῃ πιὸ βαθὺς καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ ἔτσι τὴν ἐλαττωματικὴ ἀναπνευστικὴ λειτουργία, στενεύοντας περισσότερο τὸν ἐσωτερικὸν χώρον τῆς μύτης, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη τέλος τὰ δόντια τὰ μόνιμα σὲ στενὸ σαγόνι νὰ φυτρώσουν στραβά. Καὶ ξέρομε πὼς τὰ στραβά δόντια χαλοῦν καὶ καταστρέφονται πολὺ γρήγορα.

Ἡ κατάσταση αὕτη ὁμως ἔχει κι ἄλλες βλαβερὲς ἐπιδράσεις στὶς λειτουργίες τοῦ οργανισμοῦ μας. Ὅταν ἀναπνέουμε κανονικὰ μὲ τὴ μύτη, ὁ ἀέρας, ποὺ περνᾷ ἀπὸ τὴν κοιλότητά της καὶ πᾶει στοὺς βρόγχους, ἐφοδιάζεται πρῶτα μὲ τὴν ἀναγκαίαν θερμότητα καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν ὑγρασία. Ἐπίσης καθαρίζεται ἀπὸ τὴ σκόνη καὶ ἀπὸ κάθε νοσογόνο σπέρμα, ποὺ περιέχει. Ὅταν ὁμως ἀντίθετα ἀναπνέουμε μὲ τὸ στόμα καὶ μάλιστα σὲ ψυχρὸ περιβάλλον ἢ ξηρὸ, ἐκθέτομε τὰ ἀναπνευστικὰ μας ὄργανα σ’ ἐπικίνδυνες προσβολές. Ἀπὸ τὴν αἰτία αὕτη συχνοὶ εἶναι οἱ κατάρροι τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν ἀμυγδαλῶν, ποὺ ὅταν γίνουν χρόνιοι, μποροῦν νὰ προδιαθέσουν στὴ φυματίωσι.

Μὰ οἱ νοσηρὲς ἀλλοιώσεις τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων μποροῦν νὰ προσβάλουν καὶ γειτονικὲς κοιλότητες τῆς κεφαλῆς καὶ νὰ δημιουργήσουν ὠτίτιδες, μαστοειδίτιδες, μνηιγγίτιδες. Στατιστικὲς ἀπέδειξαν, ὅτι ἀπὸ 100 μνηιγγίτιδες μόνον οἱ 10 ὀφείλονται σ’ ἄλλες αἰτίες. Οἱ 80 ὀφείλονται σὲ παθήσεις τῶν αὐτιῶν καὶ οἱ ἄλλες 10 σὲ παθήσεις τῆς μύτης.

Εἶναι μάταιο ἀκόμα νὰ περιμένῃ κανεὶς κανονικὴ ἀνάπτυξι τοῦ θώρακος, ὅταν στὴ μύτη ὑπάρχουν ἐμπόδια, ποὺ ὑποχρεώνουν τὸν πᾶσχοντα ν’ ἀναπνέῃ ἀργὰ καὶ ἐπιπόλαια. (Ἀπόσπασμα ἀπὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στ. Σπεράντσα).

προσπαθήστε νὰ ξεσκεπάσετε ἓνα κοιμώμενο, θὰ σκεπασθῇ ἀμέσως χωρὶς νὰ ξυπνήσῃ. Ἡ θὰ διώξῃ μιὰ μύγα, ποὺ τὸν ἐνοχλεῖ. Ἐνας καθηγητὴς ἐδοκίμασε νὰ διδάξῃ ἓνα φοιτητὴ κοιμώμενο καὶ τὸ πρῶτ’ ὁ φοιτητὴς μόλις ἐδιάβασε μιὰ φορὰ τὸ μάθημα εἶδε ὅτι τὸ ἐγνώριζε ἀπ’ ἔξω. Καὶ κάτι ἀκόμη: Οὐδέποτε, σὲ ὕπνο μας χάνομε τὴν αἴσθησι τοῦ χρόνου. Τὰ 59 ο/ο τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν εἶναι σὲ θέσι νὰ ξυπνήσουν τὴν ὥρα, ποὺ θέλουν.

Β. Γ.

ΔΟΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟ ΖΙΟΥ ΖΙΤΣΟΥ ἢ ΖΟΥΝΤΟ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Μέχρι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἡ περίφημη Ἰαπωνικὴ πάλη, ἡ γνωστὴ ὡς Ζίου—Ζίτσου ἢ Ζούντο, ὅπως λέγεται τώρα, ἦταν ἀγνωστὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐδῶ καὶ δύο χρόνια ἰδρύθη καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας σχολὴ Ζίου—Ζίτσου, ὅπου εἰδικὸς καθηγητὴς διδάσκει τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ σύστημα αὐτοαμύνης. Τὰ μαθήματα παραδίδονται εἰς τὴν παλαιστρα τοῦ Πανελληνίου κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη τὸ ἀπόγευμα, οἱ δὲ μαθηταὶ εἶναι πολυάριθμοι. Καὶ εἶναι πραγματικὰ περίεργα τὰ μυστικὰ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς τέχνης, ποὺ δίδουν τὴν ἱκανότητα εἰς τὸν ἀδύνατο καὶ εἰς τὸν μικρὸ νὰ καταβάλῃ τὸν μεγάλο ἢ τὸν δυνατό, καὶ εἰς τὸν ἄοπλο νὰ κατανικήσῃ τὸν ἐνοπλο.

Ἀς δοῦμε ὁμως τί εἶναι τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς πάλης, ποὺ ἔχει κατακτήσῃ ὁλόκληρον τὸν Κόσμον καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς ἐκπαίδευσως τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν ὅλων τῶν Κρατῶν. Ἡ καταγωγή της χάνεται εἰς τὰ βάθη τοῦ μεσαιῶνος. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα οἱ Ἰάπωνες εὐγενεῖς, οἱ θρυλικοὶ γιὰ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν γενναιότητα τοὺς Σαμουράι, ἀποφάσισαν νὰ δημιουργήσουν ἓνα

σύστημα αὐτοαμύνης, ποὺ θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ νικοῦν σὲ κάθε σύγκρουσί τους. Γιατὶ ἓνας Σαμουράι δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ νικηθῇ, ἔστω καὶ ἂν οἱ σωματικὲς του δυνατότητες δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπαν. Ἡ πατροπαράδοτος Ἰαπωνικὴ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ δὲν ἄργησε νὰ θριαμβεύσῃ πραγματοποιώντας αὐτὸ τὸ ἀκατόρθωτο: νὰ δώσῃ μὲ τὸ πνεῦμα τὴν τέχνη νὰ ἐπιβάλλεται ὅποιοσδήποτε μπροστὰ εἰς τὴν κτηνώδη βία.

Θεμελιώδης καὶ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἰαπωνικοῦ αὐτοῦ συστήματος πάλης εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἰδίας τῆς δυνάμεως τοῦ ἀντιπάλου γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσί του!

Δηλαδή ὁ ἐπιτιθέμενος ἀντίπαλος πέφτει κάτω μὲ τὴν ἴδια του τὴν προσπάθεια. Κι αὐτὸ συμβαίνει γιατί, χάρις εἰς τὰ ἐξυπνότατα ἀνατρεπτικὰ τεχνάσματα τοῦ Ζίου—Ζίτσου, ποὺ στηρίζονται συνήθως εἰς διαφορῶν εἰδῶν μοχλοὺς, μεταφέρεται κατὰ τὴν δύναμις τοῦ ἐπιτιθεμένου εἰς τὸν ἀμυνόμενο!

Ἡ Ἰαπωνικὴ πάλη ἔχει βάσεις καθαρῶς ἐπιστημονικῆς. Τὰ φοβερά καὶ ἀποτελεσματικὰ κτυπήματα τοῦ Ζίου—Ζίτσου, ποὺ δίνονται μὲ τὴν κόψι τῶν χερῶν στηρίζονται

Οἱ Ἀραβες τὸ χρησιμοποιοῦσαν ἐξωτερικῶς σὲ τραύματα, ποὺ εἶχαν μολυνθῇ μὲ δηλητήριον, σὲ αἰμορροῖδες καὶ ὀσφυαλγίες. Ὁ Ἱπποκράτης τὸ παραδέχεται ὡς διουρητικὸ καὶ ὁ Διοσκουρίδης τὸ χρησιμοποιοῦσε κατὰ τῆς ὕδρωπικίας. Τὰ μαγειρεμένο σκόρδο χάνει τὶς θεραπευτικὲς του ιδιότητες, καθὼς καὶ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ὁσμὴ του, ἡ ὁποία ἐλαττώνεται μὲ τὸ μᾶσημα μαΐντανου καὶ τὸ ξέπλυμα τῶν δοντιῶν μὲ διάλυμα χλωραμίνης (1 ο/ο).

Τὸ κρομμύδι.

Τὸ κρομμύδι εἶναι ἐξ ἴσου πολυτιμὴ τροφή. Περιέχει σάκχαρον, ἀσβέστιο καὶ πολλὰ ἄλλα. Διευκολύνει τὴν πέψιν τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν. Σὲ χώρες, ποὺ γίνεται χρῆσις ὡμῶν κρομμυδιῶν, ὁ καρκίνος εἶναι σπάνιος.

Ὁ Ἱπποκράτης καὶ ὁ Διοσκουρίδης ἐκτιμοῦσαν τὴ διουρητικὴ του ιδιότητα.

σὲ βαθεῖα γνώσι τῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Γιατὶ δὲν εἶναι ἡ δύναμις, ποὺ ἐξουθενώνει κυριολεκτικὰ τὸν ἀντίπαλον μὲ τὸ Ζίου—Ζίτσου. Εἶναι ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀκρίβεια τοῦ κτυπήματος, ποὺ μπορεῖ νὰ δοθῇ μὲ τὴν ἴδια ἀποτελεσματικότητα καὶ ἀπὸ ἓνα παιδί ἢ μιὰ γυναῖκα ἐναντίον γίγαντος. Ἰσορροπία, κίνησις, ἐνέργεια μοχλῶν εἶναι οἱ ἄλλες βασικὲς ἀρχὲς τῆς Ἰαπωνικῆς πάλης. Ἡ κατάλληλος ἐκμετάλλευσις τῶν παραγόντων αὐτῶν χαρίζει τὴν νίκη ἐναντίον ὅποιοσδήποτε κακοποιοῦ ἐπιθέσεως. Κι εἶναι πραγματικὰ καταπληκτικὸ πόσο συντριπτικὰ ἀποτελέσματα παρουσιάζει ἡ τεχνικὴ χρησιμοποίησις ὠρισμένων πολὺ ἀπλῶν πραγμάτων, ποὺ ἡ ἰδιοφυΐα τῶν Ἰαπωνέζων κατέστησε ἐκμεταλλεύσιμα. Ἐτσι τὸ Ζούντο, ὅπως εἶπαμε ὅτι λέγεται τώρα τὸ συγχρονισμένο Ζίου—Ζίτσου, ἀποτελεῖ ἓνα σπάνιον σὲ δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα ὅπλο στὰ χεῖρά ἐκείνου, ποὺ ξέρει τὰ μυστικὰ του. Καὶ πρὸ παντὸς ἓνα ὅπλο ἀόρατο, ποὺ δὲν τὸ ὑπολογίζει κανεὶς, ἔως τώρα βέβαια, ποὺ θὰ καθλωθῇ μ’ ἓνα τρομερὸ «κλειδί» ἢ θὰ ἔχῃ ἐξουδετερωθῇ μ’ ἓνα συντριπτικὸ κτύπημα. Τὸ νὰ μάθῃ ὁμως κανεὶς τὴν τέχνη τοῦ Ζούντο δὲν εἶναι εὐκόλο πρᾶγμα. Χρειάζεται πολὺχρονη καὶ ἐπίπονη ἐξάσκησης καὶ μεγάλῃ ὑπομονῇ γιὰ νὰ μάθῃ κανεὶς τὰ διάφορα κόλπα. Περιορισμοὶ ἡλικίας ἢ φύλου δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Ζούντο. Δηλαδή μποροῦν νὰ τὸ μάθουν καὶ τὰ παιδιά καὶ οἱ γέροι καὶ οἱ γυναῖκες καὶ πρὸ παντὸς αὐτοὶ, ποὺ εἶναι ἀνίσχυροί, γιατί γι’ αὐτοὺς ἔχει μεγαλύτερη ἀξία τὸ περιφέρειν αὐτὸ σύστημα τῆς Ἰαπωνικῆς πάλης. Γιατὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ γίνετα ἄθυρμα εἰς τὰ χεῖρα ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ ἢ μιᾶς γυναίκας ἑνὸς μεγαλόσωμος καὶ δυνατοῦ ἀνδρός.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Δίδετε δύο φορές τὸ χρόνο λίγο αἷμα. Θὰ σώσετε πολλοὺς συνανθρώπους σας, ἰσῶς συγγενεῖς, ἰσῶς τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ σας.

Ἡ Ἑλβετία μὲ 4.000.000 κατοίκους ἔχει 51.000 ἐθελοντὰς αἱμοδότης. Ἡ Ἑλλάς μὲ 8.000.000 κατοίκους ἔχει μόνο 1.500!

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955/56

Ἡ πενταμελής Ἐπιτροπὴ Ἀπονομῆς Βραβείων :
1) «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ», 2) Α. Ε. ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΠΑ-
ΤΡΑΪΚΗΣ καὶ 3) κ. Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκθέσεων δράσεως ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.
ἀπένειμε τὰ Βραβεῖα εἰς τὰς ἀκολούθους ομάδας :

1) ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ»

Αὐτὸν Βραβεῖον, ἐκ δρχ. 3.000 εἰς τὰς ομάδας
Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μυγαλιᾶς—
Γορτυνίας.

Βὺν Βραβεῖον, ἐκ δρχ. 2.000, εἰς τὰς ομάδας
Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μουλκίου—Κο-
ρινθίας.

2) ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αὐτὸν Βραβεῖον, 1 Κουβέρτα Ζακάρ μὲ μπορν-
τούρα καὶ 6 Προσόφια, εἰς τὰς ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν.
τοῦ Αὐτοῦ Δημοτ. Σχολείου Τήνου.

Βὺν Βραβεῖον, 1 Σερβὶς Ζακάρ μὲ μπορντούρα
τεμ. 7 καὶ 1 Σερβὶς Ζακάρ τείον, εἰς τὰς ομάδας
Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Β'. Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν.

3) ΒΡΑΒΕΙΟΝ κ. Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βραβεῖον, Ἐν βιβλίον «Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ»
εἰς τὰς ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Β'. Δημοτ. Σχο-
λείου Διδυμοτείχου.

Ἐπίσης ἀπενεμήθη ΕΠΑΙΝΟΣ εἰς τὰς ομάδας
Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν: Πανορμίτ. Γυμνασίου Σύμης, 2) Πυθαγ. Γυμνασίου Σάμου, 3) Δημοτικοῦ Σχολείου Μορφοβουνίου Καρδίτης, 4) Β' Δημοτ. Σχολ. Καλαμπάκίου (Β' Περιφ. Δράμας, 5) 1ου καὶ 2ου Δημοτ. Σχολ. Ἐρ-
ρατύρας Βοΐου, 6) Δημοτ. Σχολ. Φαρακλά-
των Κεφαλληνίας, 7) Δημοτ. Σχολ. Κυψέλης Αι-
γίνης, 8) 1ου Δημοτ. Σχολ. Σαλαμίνας 9) Δημοτ.
Σχολ. Ἀμπελικοῦ Καρδίτης, 10) Δημοτ. Σχολ. Κρεμαστοῦ Καστοριάς, 11) Δημοτ. Σχολ. Γαλα-
τίστης Χαλκιδικῆς 12) Δημοτ. Σχολ. Κορομη-
λιάς Κιλκίς, 13) Δημοτ. Σχολ. Κίτρος Πιερίας, 14) Δημοτ. Σχολ. Λειβαδᾶ Σελίνου Κρήτης, 15) 7ου
Δημοτ. Σχολ. Ἡρακλείου Κρήτης, 16) Δημοτ. Σχολ. Καματεροῦ Ἀττικῆς, 17) Δημοτ. Σχολ. Ζήριας Πατρῶν καὶ 18) Δημοτ. Σχολ. Ἀνθοχωρίου Βοΐου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεὴ 9 Ἰανουαρίου 1957

Σὰς εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ τὰς 17 φωτογραφίας
ἀπὸ τὴν δράσιν τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, ποὺ
μᾶς ἔστειλατε.

Τὸ Γραφεῖον Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τῆς Ἐνώ-
σεως καθὼς καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς εἴμεθα ἐξαιρετικῶς

εὐτυχεῖς, διότι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ ἐνδια-
φέροντα αὐτὰ δείγματα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν πραγμα-
τικὸν ἀπόκτημα διὰ τὸ ὄρχεον μᾶς καὶ θὰ εἶναι ἐξ ἴσου
χρήσιμα εἰς τὰς διαφόρους ἐκδόσεις τῆς Ἐνώσεως.
Ἐξυπακούεται ὅτι συντόμως θὰ δημοσιευθοῦν αὐταὶ
εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη τοῦ μηνιαίου δελτίου
τῆς Ἐνώσεως.

Εὐχαριστοῦντες καὶ πάλιν διατελοῦμεν,

RALPH C. DUDROW

Δ/τῆς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τῆς Ligue

ΕΝΩΣΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ UNESCO ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Τόκιο 28 Δεκεμβρίου 1956.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ Γ' Παγκό-
σμιος ἐκθεσις ἔργων παιδικῆς τέχνης ἀπεφασίσθη νὰ
γίνῃ εἰς τὸ Τόκιο ἀπὸ 11—16 Ἰανουαρίου 1957 καὶ
ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἰαπωνίας.

Μὲ τὴν συνεργασίαν πλέον τῶν 60 χωρῶν συνε-
κεντρώθησαν 4.000 ἔργα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλανό-
δικος Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ τεχνοκρίτας, καλ-
λιτέχνους καὶ ἐκπαιδευτικούς τῆς Ἰαπωνίας, ἐπέλεξε
625 ἔργα, τὰ ὅποια θὰ ἐκτεθοῦν μαζὺ μὲ 39 ἔργα τῶν
παιδιῶν τῆς Ἰαπωνίας.

Εἶναι γὰρ μᾶς πολὺ μεγάλη εὐχαρίστησις τὸ γεγονὸς
ὅτι ἀπὸ 19 ἔργα, ποὺ μᾶς ἔστειλατε, ἐπελέγησαν τὰ
5 διὰ τὴν ὥς ἄνω ἐκθεσιν καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ 2 ἀπε-
νεμήθησαν βραβεῖα.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐκθεσις θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀμοι-
βαίαν κατανόησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν δεσμῶν
μεταξὺ τῆς νέας γενεᾶς τῶν διαφόρων χωρῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως τοῦ Τόκιο θὰ σᾶς ἐνη-
μερώσω λεπτομερῶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
KEIZI IWANAGA

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Τὸ 45ον Δημοτ. Σχολεῖον Β'. Περιφ.
Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Πηγαδου-
λίων Φιλιάτων 2 χαρτοβάρελα μὲ διάφορα εἶδη βο-
θείας.

2) Τὸ Β'. Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν
ἔστειλε εἰς τὰ Δημοτ. Σχολεῖα Μεσσαρίας, Βόθωνος καὶ
ἔξω Γωνιάς Θήρας ἀνὰ 1 χαρτοκιβώτιον μὲ σχολικὸ
ὕλικόν καὶ ἱματισμό.

3) Τὸ Ε'. Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν
ἔστειλε εἰς τὸν Μητροπολίτην Νευροκοπίου δι' ἀπό-
ρους μαθητὰς 4 σάκκους μὲ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ σχολ.
ὕλικόν.

4) Τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον Πα-
νεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ.
Σχολεῖον Μαυροπούλου Δελβινάκιου 2 σάκκους μὲ

δέματα βοθείας καὶ εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Ζαβρόχου
3 σάκκους μὲ σχολ. ὕλικόν, ἱματισμόν καὶ παιγνίδια.

5) Τὸ 46ον Δημοτ. Σχολεῖον Β'. Περιφ.
Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Γορίτσης
Κονίτσης 1 δέμα μὲ γραφ. ὕλην καὶ ἱματισμό.

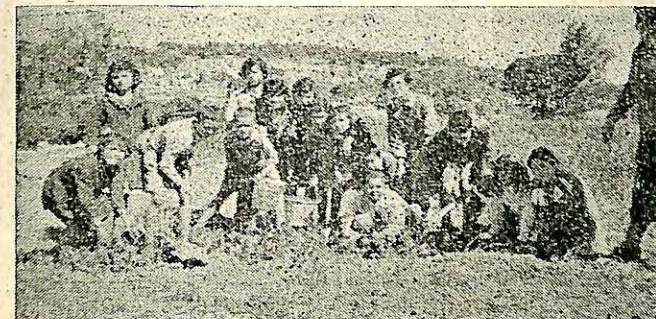
6) Τὸ Πρότυπον Λύκειον Ἀθηνῶν
(Ψυχικοῦ) ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Σαππῶν
Κομοτινῆς 1 κιβώτιον, εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Ἀνω
Μαλλακίου Ρεθύμνης 1 κιβώτιον καὶ εἰς τὸ Δημοτ. Σχο-
λεῖον Τρούσης Πατρῶν 3 χαρτοκιβώτια μὲ διάφορα
εἶδη βοθείας.

7) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Θηλέων «Μ.
Κρίκου» Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον
ἔξω Γωνιάς Θήρας 1 δέμα μὲ σχολ. εἶδη.

8) Ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ Θηλέων Ἀ-
θηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον ἔξω Γωνιάς
Θήρας 1 δέμα μὲ σχολικὰ εἶδη.

9) Τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Κρητηνίας Ρό-
δου ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Καστελλορίζου 1
δέμα μὲ σχολικὸ ὕλικόν.

10) Τὸ σμῆνος τῆς Δίδος Ἑλ. Βα-
σιλοπούλου ἔστειλε εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Σπυ-
ρέλου Καρδίτης 1 δέμα μὲ παιδικὸν ἱματισμό.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ

Μὲ ἰδιαίτεράν χαρὰν σημειοῦμεν τὴν ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως λαμπρὰν ἐργασίαν τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς
Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγαθῶνος (παρὰ τὴν Ὑπάτην). Εἰς
αὐτὴν παιδιὰ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, ἀπὸ διαφόρους
περιοχὰς τῆς Χώρας, ἐκπαιδεύονται κατὰ τρόπον, ὁ
ὅποιος τοὺς ἐπιτρέπει, μὲ τὰς γεωργικὰς καὶ τεχνικὰς
γνώσεις, ποὺ ἀποκτοῦν, ἐπιστρέφοντα εἰς τὰ χωριά
τῶν, νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀποδοτικωτέραν καλλιέρ-
γειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων τῶν καὶ τὴν
διάδοσιν νέων καὶ ἐπωφελεστέρων τρόπων καλλιερ-
γείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μᾶς σύντομον
περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν
γὰρ νὰ τὴν δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώ-
νωμε σχετικῶς τὴν Γενεὴν.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μᾶς ὠραῖα μεταλλικὰ
σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἑκάστον, τὰ ὅποια ἀποστέλ-
λονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτί-
μου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται
προσωπικῶς ἀλλὰ ἀπὸ σὺν ὡς ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν
Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσ-
χεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ
μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια
τοῦ Φεβρουαρίου ἐ.ε. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους
Μαρτίου κ.ο.κ.

5) Πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν συμπληρωμέναι τὸ ταχύ-
τερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ
Γεν. δελτία.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μᾶς τὸ βιβλίον Πρὶν ὡς
Βοηθειῶν ἀντὶ 7,50 δρχ. διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον
2,50 δρχ. διὰ ταχ/κά.

Ἀνω ἀριστερά: Ε.Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ. Μεσσαγροῦ - Αἰγίνης
ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.

Above (left): Juniors of Elementary School Messsagros
working for the reafforestation.

Κάτω: Ε.Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ. Ν. Μακροχωρίου εἰς τὸν σχολι-
κὸν τῶν κήπων.

Below (left): Juniors of Elementary School N. Ma-
crochorion in their school garden.

Κάτω δεξιὰ: Ε.Ε.Σ.Ν. Β'. Δημοτ. Σχολ. Ξυλοκάστρου ἑτοιμοὶ
διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.

Below (right): Juniors of 2nd Elementary School Xy-
locastron ready for the reafforestation.

Τὸ μηνιαῖον αὐτῆς δελτίου «Φάρος τοῦ χωριοῦ»,
τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν, παρέχει ζωηρὰν εἰκόνα τῆς ὠραίας
προσπάθειας, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ Ἱερὰ Μονὴ
καὶ τῶν ἐπιτυγχανομένων ἀποτελεσμάτων εἰς τὴν ἐκ-
παίδευσιν τῶν ἀγροτοπαίδων, τὰ ὅποια φοιτοῦν εἰς
αὐτὴν.

Ὁφείλονται θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Πανοσιο-
λογιώτατον ἡγούμενον τῆς Μονῆς καὶ τοὺς καλοὺς
συνεργάτας του, διὰ τὴν ἐθνικὴν τῶν προσπάθειαν
νὰ δημιουργήσουν ἀγρότας ἱκανοὺς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν
κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὸ πάτριον ἔδαφος.

21

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΗ ΜΑΝΑ

Μάνα δροσάτη κι άπαλή
μανούλα άγαπημένη
ώ! τὸ γλυκό σου τὸ φιλι
καὶ ποιὸν δὲν ἀνασταίνει!

Μάνα γλυκεῖα καὶ τρυφερή
μάνια εὐλογημένη
ἐσένα μάνια ἐτίμησε
ὀλόκληρη οἰκουμένη.

Γιατὶ ἀξιώθηκες ἐσὺ
ἀγία καὶ ἀγνή μητέρα
νὰ γίνης καὶ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
ἀκόμη Πλατυτέρα.

ΒΑΣΗ Θ. ΚΑΡΥΔΗ
11ον Δημ. Σχολεῖον Καλαμῶν

Η ΜΑΝΟΥΛΑ

Λατρευτὴ Μαννούλα
εἶσαι μιά βρυσούλα
ποὺ ἀναβρῦζει ἀγάπη
χάδια καὶ φιλιὰ.

Ἀπ' αὐτὴν δροσιζῶ
τὴν μικρὴ ψυχὴ μου
Μάνα λατρευτὴ μου
Μάνα μου γλυκεῖα.

Ἀπ' αὐτὴν καὶ μόνο,
πάντα θὰ γυρεῖω
τὴν γλυκεῖα δροσιά της
ὥς τὰ γηρατεῖα.

ΧΡΗΣΤΙΝΑ Κ. ΚΑΝΤΑΡΗ
Δημ. Σχολ. Ἐκκλ. Ὁρφαν. Βουλιαγμένης

ΣΚΑΛΑ

1 Π . . . Σ
2 Π . . . Σ
3 Π . . . Σ
4 Π . . . Σ
5 Π . . . Σ
6 Π . . . Σ
7 Π . . . Σ
8 Π . . . Σ

1. Ὃταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι μικρός.
2. Ὀλας.
3. Σεβαστὸ πρόσωπο.
4. Ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας.
5. Πρωταγωνιστὴς στὸ κουκλοθέατρο.
6. Ἑλλην καπνοβιομήχανος.

ΧΡ. ΠΑΠΑΒΕΡΓΗ
Δημ. Σχολ. Μ. Λειβαδίου, Σερίφου

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ

Μπορεῖτε νὰ ἐνώσετε τὴν κάθε λέξι
τῆς πρώτης στήλης μὲ τὴν κατάλληλο
τῆς δευτέρας ὥστε νὰ συμπληρωθοῦν
τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων αὐτῶν ἁν-
δρῶν;

Βενιαμίν
Ἀνδρέας
Νικόλαος
Γεώργιος
Λουδοβίκος
Παῦλος
Ἑρρίκος

Παστέρ
Οὐάσιγκτων
Μελᾶς
Ντυνάν
Κοπέρνικος
Κάλβος
Φραγκλῖνος
Π. ΜΕΛΙΤΣΑΣ
Γυμν. Λεβαδείας

Μετὰ δύο ἀρχικά γράμματα τῶν κα-
τωτέρω λέξεων σχηματίζετε ἕνα ρητὸν.
Μηδία—καλὸς—κολλέγιον—ἱς (ἰνὸς)—ὀμί-
χλη—ἱλαρχος—εἰδήσις.

ΣΠ. Κ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ
Μαθ. Γυμνασίου Ναυπάκτου

ΣΚΑΛΑ

1 - - - -
2 - - - -
3 - - - -
4 - - - -
5 - - - -
6 - - - -
7 - - - -
8 - - - -

- 1) Ἀθάνατος Συγγραφεὺς.
- 2) Ἀλβανικὴ Νῆσος.
- 3) Βασιλεὺς τῆς Ἑπείρου.
- 4) Εἶδος ἀγγείου.
- 5) Πόλις τῆς Κορσικῆς.
- 6) Καλλιτέχνης ἀγγείων.
- 7) Ἕνας τῶν 7 σοφῶν.
- 8) Ἀρχηγὸς τῶν Μεσσηνίων.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΙΤΣΙΟΣ
Γυμν. Λιδωρικίου Δωρίδος

—Δὲν μοῦ λές μπαμπά, τὰ μανιτάρια
φυτρῶνουν στὰ ὑγρά μέρη;
—Ναὶ παιδί μου.
—Ἄ, γι' αὐτὸ λοιπὸν μοιάζουν μὲ
ὀμπρέλες;

ΔΗΜ. ΠΑΤΛΑΤΖΟΓΛΟΥ
Α' Γυμν. ἀρρένων Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

1 - - - -
2 - - - -
3 - - - -
4 - - - -
5 - - - -
6 - - - -
7 - - - -
8 - - - -

- 1) Λουτρόπολις.
- 2) Ὁρος Πελοποννήσου (γεν.).
- 3) Προκαλοῦν χαρὰν εἰς τὰ παιδιά
(γεν. πληθ.).
- 4) Προσωπικὴ ἀντωνυμία (γεν. πληθ.).
- 5) Παράσιτον τῆς δρυὸς.
- 6) Ἄναρ. ἀντωνυμ.
- 7) Σύμφωνον.

ΦΩΚΟΣ ΝΕΣΤΟΡΑΣ
Β' Γυμν. Τριπόλεως

ΣΚΑΛΑ

1. Τ - - - -
2. Τ - - - -
3. Τ - - - -
4. Τ - - - -

1. Νῆσος τῶν Κυκλάδων.
2. Ἀρχαία τοποθεσία τῆς Ἀργολίδος.
3. Πόλις τῆς Θεσσαλίας.
4. Ὁρος τῆς Πελοποννήσου.

ΑΛΕΞ. Π. ΚΟΝΤΑΡΑΚΗΣ
Γυμνάσιον ἀρρένων Ἀργοστολίου

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
μ' ἂν τὸ πρῶτό μου ἀλλάξης
ποταμὸ τῆς Γερμανίας
στὴ στιγμὴ θὰ παρουσιάσης.
ΔΗΜ. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ
Μαθ. Γυμνασ. Ἀγ. Νικολ.—Κρήτης

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Νὰ συμπληρωθοῦν τὰ κενά:

Ριχάρδος ὁ...
Ἀλέξανδρος ὁ...
Λέων ὁ...
Ἀριστείδης ὁ...
Δημήτριος ὁ...
Βασίλειος ὁ...
Ὀδυσσεὺς ὁ...
Κωνσταντῖνος ὁ...
Ἑλένη ἡ...

ΑΘΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΣΤ' Γυμν. Ἀρρένων. Ἀθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) Π.
- 2) Π.
- 3) Π.
- 4) Π.
- 5) Π.
- 6) Π.
- 7) Π.
- 8) Π.

- 1) Μετέφρασε τὴν Ἡλιάδα.
- 2) Ἐγραψε τὸν 12λογο τοῦ γύφτου.
- 3) Ἐγραψε τὰ «Λογάκια».
- 4) Ἐγραψε τὰ «Ἀπλὰ λόγια».
- 5) Συγγραφεὺς τοῦ «Ἐδῶ βυθός».
- 6) Ἐγραψε τοὺς «Πεζοὺς ρυθμούς».
- 7) Ἐγραψε τὸ «Περιπέτεια μιάς διδα-
σκαλίσσης».
- 8) Ὁ μεγαλύτερος Νεοέλληνας συγγρα-
φεὺς, ἔγραψε τὴ «Φόνισσα».

ΔΗΜΗΤΡ. Ι. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ
Ἀναργ. καὶ Κοργιαλέν. Σχολ. Σπετσῶν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

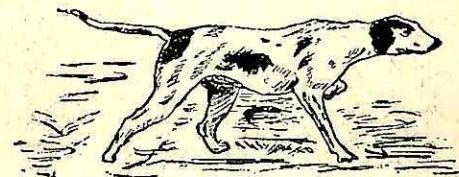
—Κικὴ ὁ Νίκος μᾶς εἶπε ὅτι μαζί του
θὰ ἐρχόταν ὁ ἐξάδελφός σου.
—Ποῖος ἐξάδελφός μου;
—Μὰ σοὺ τὸ εἶπα.

ΤΕΡΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Δ' Γυμν. Πειραιῶς

ΜΑΓΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δύο φίλοι κάθονται στὸ τραπέζι ὁ
ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Στὴ μέση τοῦ
τραπέζιου εἶναι γραμμένοι δύο τριψήφιοι
ἀριθμοί, ὁ ἕνας κάτωθεν τοῦ ἄλλου. Οἱ
δύο φίλοι κάνουν ἀφαίρεσιν καὶ εὐρίσκουν
ὁ μὲν ἕνας 111 ὁ δὲ ἄλλος 222. Ἀρχίζουν
τότε νὰ μαλλώνουν, ὑποστηρίζων ὁ κα-
θένας ὅτι ἔχει δίκαιον. Φθάνει τρίτος φί-
λος, ὁ ὁποῖος παρατηρήσας ἀπὸ ψηλὰ
τοὺς ἀριθμούς εἶπε ὅτι καὶ ἂν σὰς φαί-
νεται περὶεργον ἔχετε καὶ οἱ δύο δίκαιον.
Πῶς συμβαίνει τοῦτο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

«Ὁ κινηγετικός μας σκύλος»

Σκίτσος τοῦ μαθ. Σ. Ἀγγελίδου
Γυμν. Θηβῶν

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Α — — — — —
Ἄν συμπληρώσετε τὰ ἐλλείποντα
σύμφωνα, θὰ ἔχετε ἕνα γνωμικόν.
ΓΕΩΡΓ. Α. ΤΑΚΛΗΣ
Γυμν. Ἀστρους.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ ἀρσενικό μου φωτίζει καὶ θερ-
μαίνει.
Τὸ θηλυκό μου εἶναι τῆς πατρίδος μας
μιὰ γῆ.
Τὸ οὐδέτερό μου ἀνακαλύψαν οἱ σοφοί.
ΘΩΜΑΣ Ε. ΛΑΤΣΟΥΔΗΣ
Γυμνάσιον Γαλαξειδίου

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ὁ ἴδιος πάντα ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ
ἴδιο πάντα γράμμα.
1) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
2) 7 2 3 7 6
3) 2 3 4 6
4) 1 3 1 6
5) 3 9 8 7
6) 4 7 6 1 6
7) 6 1 7

- 1) Πόλις τῆς Παλαιστίνης.
- 2) Ἀπαραίτητος διὰ τὴν κίνησιν
τῶν ἀνεμομύλων «δημ».
- 3) Συναισθημα (ἀνορθ.).
- 4) Βιομηχανία Σοκολάτας.
- 5) Μέρος τοῦ λόγου.
- 6) Χλοερὸς τόπος.
- 7) Τὸ βλέπουμε στὶς ἐπιγραφές τῶν
καταστημάτων.

Καὶ τώρα ἂν ἡ λύσις εἶναι σωστὴ τὰ
ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων καθέ-
τως καὶ στὴ σειρά των σὰς δίδουν τὸ
ὄνομα ἑνὸς πατέρα τοῦ ὁποῖου ὁ ἱη-
σοὺς ἀνέστησε τὸ παιδί του.

Φ. ΣΑΚΑΝΗΣ
Α' Πρωτ. Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

ΣΚΑΛΑ

Α — — Σ
Α — — — Σ
Α — — — — Σ
Α — — — — — Σ
Α — — — — — Σ
Α — — — — — Σ
Α — — — — — Σ
Α — — — — — Σ
Α — — — — — Σ

- 1) Ἀρχαῖος Ἑλλην Θεός.
- 2) Ἐπίθετον.
- 3) Ὄνομα.
- 4) Ὑπῆρξε στρατηγὸς τῶν Καρχη-
δονίων.
- 5) Χώρα Βορείου Ἀφρικῆς.
- 6) Μέσον ἐπικοινωνίας.
- 7) Φυτόν τῆς Ἀραβίας.
- 8) Ὁρος τῆς Παλαιστίνης.
- 9) Προκαλεῖ τὸν τετραήμερον πυ-
ρετόν.

ΗΛΙΑΣ ΜΙΚΕΛΗΣ
Β' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πότε ἐγινε ἡ μάχη τῶν Θερμο-
πυλῶν;
2. Ποῦ καὶ πότε ἀπέθανε ὁ Ἀρι-
στομένης Προβελέγγιος;
3. Ποῖος πρῶτος εἶπε ὅτι ἡ γῆ
εἶναι σφαιρικὴ.

ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ
Λύκειον Παντάνασσα—Πειραιῶς

ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1
2
3
4
5
1. Ἐφευρέτης τηλεφώνου
2. Ἐφευρέτης μπαταρίας.
3. Ἐκαμε ἀνάλυσιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.
4. Ἐφευρέτης φωνογράφου
5. Διατηρεῖ τὴν καυσίν.
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Σ. ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ
Γυμνάσιον Ἐλευσίνος

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΕΣ

- 1) Πουκάμισο μεταξοπουκάμισο
μεταξοπουκαμισάκι.
- 2) Πῆτα σπανακόπητα
σπανακολαδόπητα

ΑΣΤΕΙΑ

Πατέρας. Γιατί κλαῖς Γιῶργο.
Γιῶργος. Πρὶν ἀπὸ μιά ὥρα κτύ-
πησα τὸ χέρι μου μπαμπά.
Πατέρας. Καὶ γι' αὐτὸ κλαῖς τώρα.
Γιῶργος. Μὰ ἐκείνη τὴν ὥρα δὲν
ἦταν ἐδῶ κανεὶς νὰ μὲ ἀκούση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠ. ΝΑΚΟΣ
Γυμν. Ἀγρινίου

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Περνώντας ἀπ' ἕνα δρόμο τῆς πόλεως
μου βρήκα σὲ μιά γωνιά ἕναν φτωχόν.
Τοῦ ἔδωσα 6 (ἕξ) δραχμὲς καὶ τοῦ εἶπα
νὰ πάρῃ παπούτσια ἀξίας ἐξήκοντα
(60) δραχμῶν. Αὐτὸς μοῦ εἶπεν. Ἐπρεπε
νὰ ἔχω τριπλάσια ἀπ' ὅσα ἔχω καὶ
ἀλλὰ τόσα ἀκόμη ἔνδεκα (11) καὶ ἕνα
(1) τότε θάχα ἐξήκοντα (60) δραχμὲς καὶ
θὰ ἀγοράζα παπούτσια.
Τώρα ζητεῖται πόσες δρχ. εἶχε κατ'
ἀρχὰς ὁ φτωχός.

ΚΩΣΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
Ζωσιμαία Σχολὴ Ἰωαννίνων

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Μὲ τὰ ἀρχικά τῶν λέξεων ποὺ ζη-
τάμε σχηματίζεται τὸ ὄνομα Λατίνου
ποιητοῦ.

- 1) Ὁρος τῆς ἡπειρωτ. Ἑλλάδος.
- 2) Ἡ θρησκεία τῶν Ἰνδῶν.
- 3) Θυγάτηρ ἀρχηγοῦ διακριθέν-
τος κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον.
- 4) Πόλις τῆς Μακεδονίας.
- 5) Ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.
- 6) Ἀρχαῖος ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος.
- 7) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ Κρά-
τους.

ΚΑΓΚΑΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
Γυμν. Λιδωρικίου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποῦ καὶ πότε ἐγεννήθη ὁ Ἡρό-
δοτος;
- 2) Πῶς ὀνομάζεται ὁ πορθμὸς, ὅστις
χωρίζει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν;
- 3) Ποῖοι ἔφεραν τοὺς ἵππους εἰς τὴν
Ἑλλάδα;
- 4) Πότε καθιερώθη ἡ 25η Μαρτίου ὡς
Ἑθνικὴ ἑορτή;
- 5) Ποῖος εἰσήγαγε τὰ πρῶτα γράμ-
ματα εἰς τὴν Ἑλλάδα;

ΜΠΡΟΥΤΑΣ ΚΩΝ.
Γυμν. Γαβαλοῦς, Μακρυλεύας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μόριον ἀντωνυμία καὶ ἀνθὴ ἐνώνω
καὶ ὄνομα γυναικίῳ σοῦ φανερώνω
ΕΥΑΓΓ. Π. ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΗΣ
Α' Γυμνασίου Ἀρρ. Τριπόλεως

—Η—Ε—Ι —Ι—Η— —Ι—Α—Η— — — —Ι— Α— —Ι—
—Υ—Ο— Α—ΟΥ—Η—
Ὅποιος μπορέσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὰ
κενὰ θὰ βρῇ ἕνα ρητόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΡΙΣΤ.
Μαθ. Γυμνασ. Κρανιδίου
Δάσκαλος: Δὲν μοῦ λές Γιαννάκη ἡ
μαμά σου ἔχει 20 κότες καὶ πουλήσῃ τίς
3 πόσες τῆς ἔμειναν;
Γιαννάκης: Δέκα ἑπτὰ κύριε.
Δάσκαλος: Μπράβο, ἂν πουλήσῃ καὶ
ἄλλες πέντε;
Γιαννάκης: Δὲν πουλάμε ἄλλες κότες,
κύριε.

ΕΛΕΝΗ ΚΡΑΤΕΡΟΥ
Δ' Γυμν. Θηλ. Θεσ/νίκης

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Α — — — — —
Ἄν συμπληρώσετε τὰ σύμφωνα θὰ
διαβάσετε ἕνα ρητόν Χριστιανικόν.

ΜΠΕΛΙΟΥ Σ. ΚΑΤΙΝΑ
Μαθήτρια Γυμνασίου Τεγέας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἐρχομαι φίλε ἀπὸ μακρὰν
καὶ ἂν εἶναι ὁ ὀρισμός σου
θὰ κτίσω τὸ καλὸν βί μου
ἐξω ἀπ' τ' ἀρχοντικό σου.
ΔΗΜΗΤΡ. Σ. ΜΑΥΡΙΚΗΣ
Γυμνασ. Παραρτήματος Σκύρου

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

1) —ὀ—εὐ—ε— —αι— —ου—ο—ε—ε—
2) —ο—ὀ— —ὀ— —α—ε—
3) —ἄ—ἡ— —ὀ—ἡ— —ου— —α—ο—
4) —ὀ— —υ—α— —αι— —ἄ—α— —α—ε—ω—ε—ο—
—ου— —ἡ—α— —αι—
Συμπληρώσατε τὰ ἐλλείποντα σύμ-
φωνα καὶ θὰ ἔχετε τέσσερα ἀρχαῖα γνω-
μικά.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΦΟΥΝΤΑΣ
Γυμνασ. Ἀμφιλοχίας

Ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης συλλογίζεται:
—Ἦθελα νὰ ἤξερα τί καταλαβαίνουν
ἐκεῖνοι, ποὺ κάνουν τὸν γύρου τοῦ κό-
σμου ἀφοῦ στὸ τέλος φτάνουν πάλι στὸ
ἴδιο μέρος, ποὺ ξεκίνησαν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΠΟΥΓΙΑΣ
Α' Πρωτ. Γυμνάσιον Πειραιῶς

ΜΑΝΤΕΥΕ

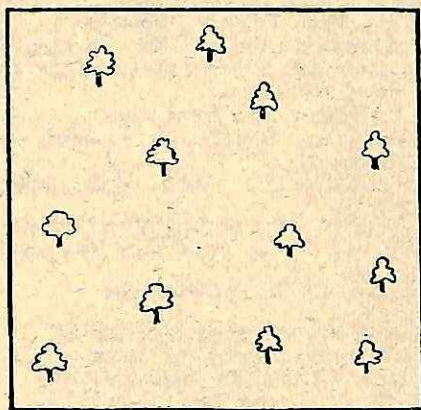
- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 1) Μεγάλῃ λίμνῃ τῆς Ἀσιατικῆς
Ρωσίας.
- 2) Ἱστορικὴ νησίς εἰς τὴν εἰσοδὸν
τῆς λιμ/σης τοῦ Μεσολλογγίου.
- 3) Πορθμὸς μεταξὺ Εὐρώπης καὶ
Ἀσίας.
- 4) Πόλις τῆς Ἀκαρνανίας.
- 5) Ἀνωτάτη θεότης τῶν Χαναναίων
καὶ Φοινίκων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Μαθ. Γυμν. Αἰτωλικοῦ

ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΕΣ

Αυτό είναι ένα οικόπεδο με 12 πορτοκαλλίες που τ' άφησε ένας πατέρας στους 4 γιους του και τους είπε να τις μοιράσουν μεταξύ τους σε 4 ίσα μέρη όμοια, εις τρόπον ώστε κάθε τεμάχιο να περιλαμβάνει 3 πορτοκαλλίες. Πώς θα το χωρίσετε;

ΠΟΥΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
Γυμνασ. Μουζακίου Καρδίτσας

ΣΚΑΛΑ

- 1) K - - - - -
- 2) K - - - - -
- 3) K - - - - -
- 4) K - - - - -
- 5) K - - - - -
- 6) K - - - - -
- 7) K - - - - -
- 8) K - - - - -
- 9) K - - - - -
- 10) K - - - - -

- 1) Νήσος των Δωδεκανήσων.
- 2) Πόλις της Μικράς 'Ασίας.
- 3) Γένος πιθήκων.
- 4) 'Αρχαίος ποταμός της Κιλικίας.
- 5) Υίος του Μεγάλου Κωνσταντίνου.
- 6) 'Αρχαίο άγαλμα των Δωδεκανήσων.
- 7) Γένος άνθοζώων.
- 8) 'Αδελφός του Αισχύλου, ποιη-
τού της αρχαιότητας.
- 9) Είδος καρκαδιού.
- 10) 'Ηρώας του 1821.

ΔΗΜΗΤΡ. ΤΟΡΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοτ. Σχολείον Ν. Χαλκηδόνος

ΣΚΑΛΑ

- 1) K - - - - -
- 2) O - - - - -
- 3) Σ - - - - -
- 4) A - - - - -
- 5) E - - - - -
- 6) Π - - - - -
- 7) Π - - - - -
- 8) K - - - - -
- 9) K - - - - -
- 10) - - - - -
- 11) Π - - - - -
- 12) Π - - - - -

- 1) Μία εκ των έννεα μουσών.
- 2) Βουνό της Θεσσαλίας.
- 3) Είδος πουλιού.
- 4) Ποταμός Μ. 'Ασίας.
- 5) 'Αδελφή του Κάδμου.
- 6) Ποδοσφαιριστής 'Ολυμπιακού.
- 7) Μεγάλος Φυσικός.

- 8) Νησί της 'Ελλάδος.
- 9) 'Ηρώς του 21.
- 10) 'Ηρώς της Κύπρου.
- 11) Πόλις της 'Ελλάδος.
- 12) 'Αρχαίος 'Ελλην σποφός.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
Γυμνάσιον Μυτιλήνης

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Είς την Χαλκηδόνα τῷ 415 μ. Χ.
- 2) 'Η Λουζών-ή Μανίλλα
- 3) 'Ο Δημήτριος ὁ Πολιορκητής
- 4) 'Επὶ τῶν συνόρων Γαλλίας 'Ισπανίας
- 5) Τὸ 301 π. Χ.
- 6) Εἰς τὴν κεντρικὴν 'Αμερικὴν

ΑΙΝΙΓΜΑ

- Μάλτα-Σάλα-'Ατλας
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
1) Μυλωνάς, 2) Σικελία, 3) Παλαμᾶς,
4) Σαλάταν, 5) Μερνός, 6) Εὐριπος, 7) Πα-
λαιόν, Μιλάνον-Πυραμῖς

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

- Ὁρίοντις: 1) Αἶας-Σιάμ, 2) Ἰω-δς,
3) Ὄς-'Αλῆς-ΙΛ, 4) Σὺς-ἄν-ΙΚΑ, 5) 'Ας-
τέ, 6) Μά-11, 7) 'Ι8η-ην-ΣΕΠ, 8) Σέ-
'Αγὰς-Ὄα, 9) ΤΙ-οι 10) Σφᾶς-Δέως.
Καθῆτος: 1) 'Αλως-Ἰσως, 2) Σὺ-ΔΕ,
3) Αἰ-Σάμη-Τά, 4) Σῶα-Σά-Αἰς, 5) Αἰ-
ΗΓ, 6) Ην-Νά, 7) ΣΟΣ-ΤΙ-Σόλ, 8) 15-
λεῖς-ΙΕ, 9) ΙΚ-Σω, 10) Μῆλα-Παῖς.

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

Μηδὲνα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν μάθῃς πῶς
κέχρηται τοῖς πρότερον Φίλοις.

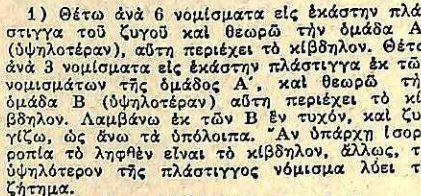
ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ. 2) Σὺ, 3) Σύν, 4) Σήμα, 5) Συχνά,
6) Σθένος, 7) Σπέτσα.
ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΟΝ
Οὐδὲν μεῖζον ἐστὶν ἀνθρώποις 'Ελλῆσιν τῆς
'Ελευθερίας

ΣΚΑΛΑ

- 1) ὁ, 2) μῆ, 3) Κῶς, 4) Κύμη, 5) Πάρκο,
6) 'Αλπει, 7) Φάλαινα, 8) Πακιστάν.

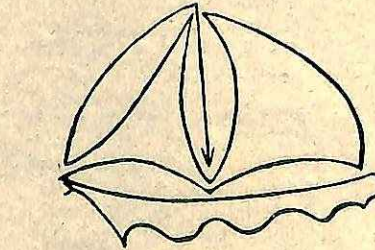
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

- 1) Θέτω ἀνὰ 6 νομίσματα εἰς ἑκάστην πλά-
στιγγα τοῦ ζυγοῦ καὶ θεωρῶ τὴν ὁμάδα Α'
(ὕψλοτέραν), αὕτη περιέχει τὸ κίβδηλον. Θέτω
ἀνὰ 3 νομίσματα εἰς ἑκάστην πλάστιγγα ἐκ τῶν
νομισμάτων τῆς ὁμάδος Α', καὶ θεωρῶ τὴν
ὁμάδα Β' (ὕψλοτέραν) αὕτη περιέχει τὸ κί-
βδηλον. Λαμβάνω ἐκ τῶν Β' ἕν τυχόν, καὶ ζυ-
γίζω, ὥς ἕνα τὰ ὀπίστω. Ἄν ὑπάρχῃ ἰσορ-
ροπία τὸ ληφθὲν εἶναι τὸ κίβδηλον, ἄλλως, τὸ
ὕψλοτερον τῆς πλάστιγγος νόμισμα λύει τὸ
ζήτημα.

- 2) Θὰ γίνουσι 28Χ4=112 συναντήσεις.
3) Θὰ χτυπήσῃ 156 φορές.

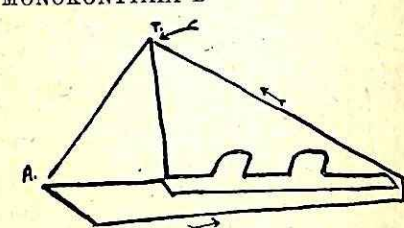
ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ Α'

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Διήρκεσε 10 χρόνια
- 2) Τὸ πῶς πυκνοκατοικημένο κράτος τῆς Εὐ-
ρώπης εἶναι τὸ Βέλγιον
- 3) 'Η μεγαλύτερη χειρσόνησος εἶναι ἡ 'Αρα-
βική.
- 4) 'Ο Μεγαλύτερος Ὠκεανὸς εἶναι ὁ Εἰρη-
νικός
- 5) 'Η Μεγαλύτερη νῆσος εἶναι ἡ Σικελία
- 6) 'Ο Μεγαλύτερος σὲ μήκος ποταμὸς εἶναι
ὁ Μεσισιππὴς
- 7) 'Η πόλις με τοὺς περισσότερους κατοίκους
εἶναι τὸ Λονδίνο
- 8) 'Η μεγαλύτερα νῆσος εἶναι ἡ Μαδαγα-
σκάρη

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ Β'

ΑΝΩΜΑΛΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) Νεάπολις, 2) Νίσιρος, 3) Νεῦλος, 4)
Νάξος, 5) Σαμψών, 6) Σαγγών, 7) Σάββατον.
8) Σικαγόν, 9) Σιαγών, 10) Νότος, 11) Νε-
φρός, 12) Νικήτας, 13) Νικόλαος.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ ΤΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

- 1) ὁ Πλάτων, 2) ὁ Εὐριπίδης, 3) ὁ Σολωμὸν,
4) ὁ Σόλων, 5) ὁ 'Ησίοδος, 6) ὁ Δημοκρίτος,
7) ὁ 'Ισοκράτης, 8) ὁ Σοφοκλῆς, 9) ὁ 'Αρχι-
μήδης, 10) ὁ 'Ηράκλειτος, 11) ὁ Δημοσθένης,
12) ὁ Σωκράτης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

- Ὅταν μῆλῃς εἶχε 13,125
ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΑΦΟΣ
Αἰ-γῆ-ον-Αἶγιον
Τα-τὸ-η-ον-Τατόιον
ΣΚΑΛΑ
1) ΚΑ, 2) Υἱά, 3) Πρὸς, 4) Ραῖνω, 5) 'Ο-
ζήρος, 6) Σαμουήλ.

ΚΥΨΡΟΣ

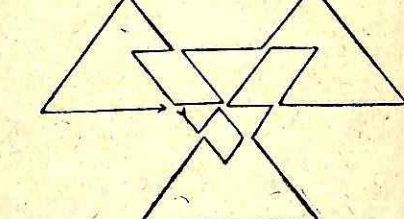
- ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΝΑΓΡΑΜΜΑ
1) Μόναχον, 2) 'Αλβανία, 3) Σάμος, 4)
Σερράγβον, 5) 'Αλπει, 6) Δωζάνη, 7) 'Ιάβα,
8) 'Αλάσκα.

Πόλις-Λιμὴν εἶναι ἡ Μασσαλία

ΣΚΑΛΑ

- 1) 'Ηρόδοτος, 2) 'Ηρακλῆς, 3) 'Ηντινα
3) 'Ηλιος, 5) 'Ηττα, 6) 'Ηρα, 7) Η, 1 8) 'Η.

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ Γ'

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Δελχί, 2) 476, 3) 490.
ΣΚΑΛΑ
2) Ας, 3) Κῶς, 4) 'Ενας, 5) Λαγός, 6) Λο-
χίας, 7) 'Αννας, 8) Ροῦς, 9) 'Ιος, 10) ΟΣ.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

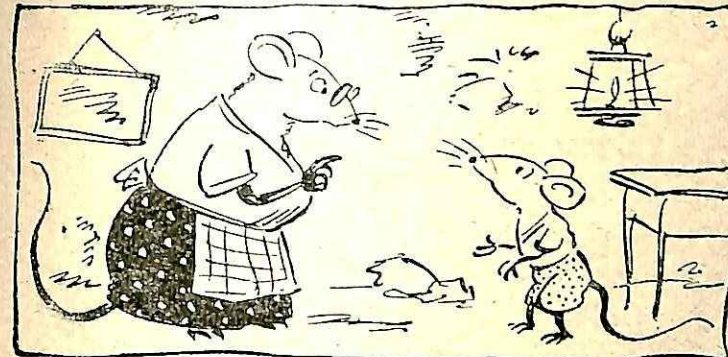
- 1) Μύρων, 2) 'Ηλίας, 3) Πίνδος, 4) 'Αγ-
σίλαος, 5) Σκόδρα, 6) 'Ιερουσαλήμ, 7) Πράγα,
8) 'Ινδικός, 9) Σωκράτης, 10) Τίγρις, 11)
Εὐριπίδης, 12) 'Υδρα, 13) 'Ελευθερία.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

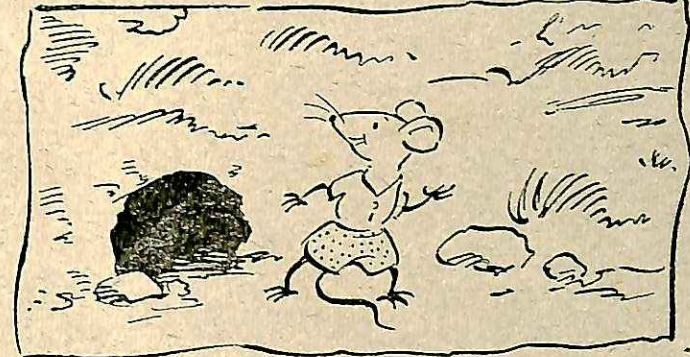
- 1) Τὸ Βαντς, 2) Τὸ Μάχ-Κίνλεϋ, 3) 'Ο
'Ερρίκος Ζ', 4) Στις 18 'Ιουνίου 1815, 5) 'Ιω-
άννης Βαπτιστῆς Ποκλέν.
ΣΚΑΛΑ
1) Πῶς, 2) πρὸς, 3) Πάθος, 4) Παῦλος,
5) Παλαμᾶς, 6) Πίνδαρος.

Ο ΑΜΥΓΑΛΟΣ Ο ΜΠΟΥΛΗΣ

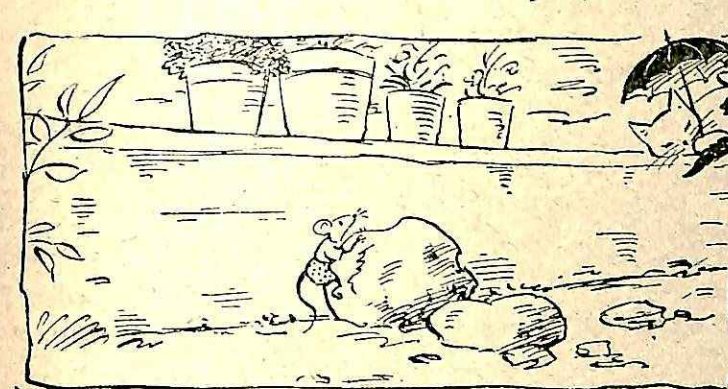
'Υπό ΑΝ. ΒΩ.

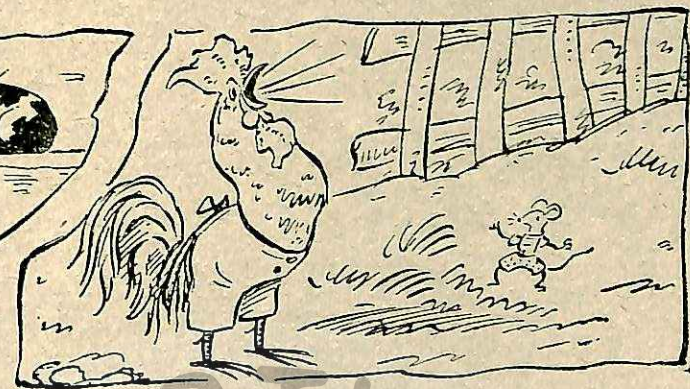
'Η ποντικήνα ἡ χοντρή στο γιό της τὸ μικρούλη,
τὸν προκομμένο Μπούλη,
ἔλεγε καὶ ξανᾶλεγε: Ποτέ νὰ μὴν τολμήσῃς
ἀπ' τῆ φωληά μας μόνος σου ἐσύ νὰ ξεπορτίσῃς.

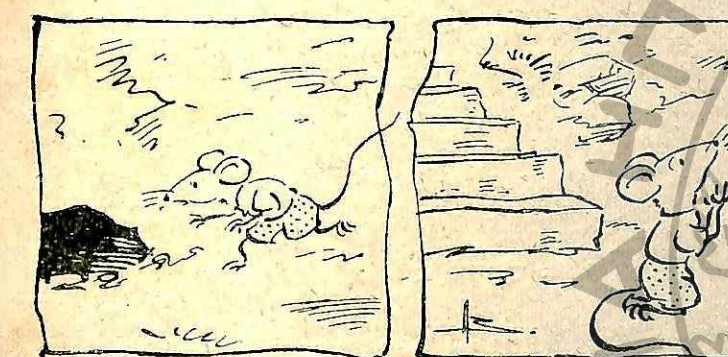
Μ' αὐτὸς μιά μέρα τῶσκασε. Πηγαίνει ἀπάνω-κάτω,
κι ὅλο κοιτᾷ προσέχοντας μὴ δῇ κανένα γάτο,
πρᾶμα ποὺ τῶθελε, ἐπειδὴ
γάτο ποτέ δὲν εἶχε δῇ.

Καὶ νὰ ἔνα ζωὸ μαλλιαρὸ στὸν ἥλιο ξαπλωμένο.
Τὸ βλέπει ὁ Μπούλης βαρετὸ καὶ μισοκοιμισμένο,
καὶ λέει: -Μπιά! Ποιὸ νὰν' αὐτὸ τὸ ἡμερο ζωάκι,
ποῦχει μουστάκια σὰν κ' ἐμέ; 'Αχ τί γλυκὸ μουτράκι!

Πάει καλημέρα νὰ τοῦ πῇ. Μὰ ξάφνου μὲ τρομάρα
βλέπει ἕνα τέρας παρδαλὸ μὲ μὴν ἀγριοφωνάρα,
μὲ λιονταριοῦ περπατησιά, καὶ ξεφωνίζει: -Νάτο!
Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ θηριό, ποὺ τ' ὀνομάζουσι γάτο!

Καὶ μὲ τρεμουλα ἀβάσταχτη ὁ Μπούλης, συμφορὰ του,
τρέχει μὲ μῖας καὶ χώνεται μέσ' στὴ μικρὴ φωληά του,
κι ὅλα τὰ λέει στὴ μάννα του γονατιστὸς ἐμπρὸς της,
Κ' ἐκείνη, μόλις ἄκουσε ὅσα τῆς εἶπε ὁ γιὸς της,

τοῦ λέει: -Τὸ ζωὸ τὸ γλυκὸ, γιὰ ἡμερο ποὺ μοιάζει,
ἦταν ὁ γάτος, τὸ θηριό τοὺς ποντικούς ποὺ ἀρπάζει.
Καὶ τ' ἄλλο, ποὺ τὸ λὲς θηριό, μικρὸ ξεμυαλισμένο,
ἦταν τὸ πῶς ἀκίνδυνο, ποὺ πετεινὸ τὸ λένε.

-'Αλήθεια; ! κάνει ὁ Μπούλης μας. Μ' αὐτὸ, μαμὰ, ποτέ
δὲ θὰ τὸ φανταζόμουν. Κι αὕτη τοῦ λέει: - Κουτέ μου...
Ποτέ μὴν κρίνῃς κάποιον ἀπ' τὴν καλὴ θωριά του.
Νὰ βλέπῃς μόνο πρόσεχε τί κρύβει στὴν καρδιά του.

Στίχοι
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ.

// ΜΑΝΑ //

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

"Ο-λοι, μι-κροὶ ὄρε-δή-κα- με καὶ γί-να-με με-

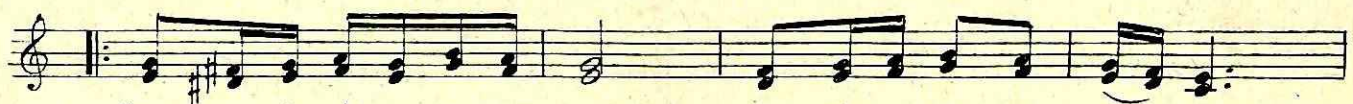
γά-λοι κί' ὅ-λοι να-νου-ρι-στή-κα- με στῆς μά-νας τὴν ἀγ-

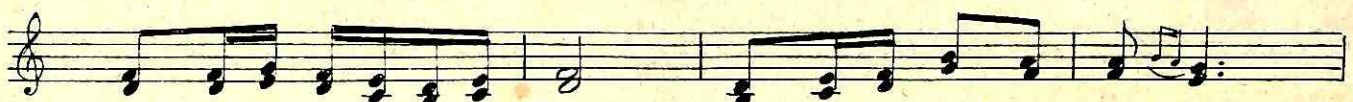
κά-λη. "Μά-να,, μιά λέ-ξι μα-γι-κή π' ὅ-λο τὸν κό-σμο

κλεί-νει, "Μά-να,, μιά μοί-ρα στορ-γι-κή τοῦ ἄρ-ρωστου τὴν κλί-νη.

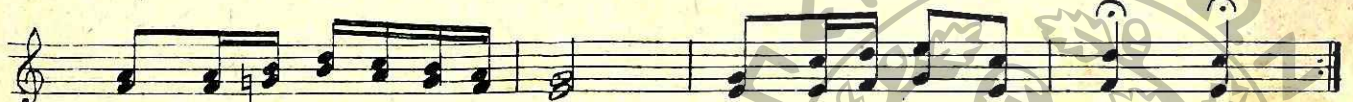
"Ο-ποιος τὴ μά-να ἔ-χα-σε τὸν ἥ-λιο ἔ-χει χά-σει

Δὲν τρα-γου-δοῦ-νε τὰ που-λιά στους κάμ-πους καὶ στὰ δά-ση,

Χί-λιες ἀ-γά-πες κι' ἄν-βρε-θοῦν τὸ δά-κρυ νά στε-γνώ-σουν

ΠΙΧ. ΦΡΕΤΣΑ. πο-τέ τῆς μά-νας τὴ χα-ρά δὲν θά τοῦ ξα-να-δώ-σουν.

I

"Ολοι μικροὶ βρεθήκαμε
καὶ γίναμε μεγάλοι
κι ὅλοι νανουριστήκαμε
στῆς Μάνας τὴν ἀγκάλη.

II

«Μάνα» μιά λέξι μαγική
π' ὅλο τὸν κόσμο κλείνει,
«Μάνα» μιά μοίρα στοργική
στοῦ ἄρρωστου τὴν κλίνη.

III

"Οποῖος τὴ Μάνα ἔχασε
τὸν ἥλιο ἔχει χάσει.
Δὲν τραγουδοῦνε τὰ πουλιά
στοὺς κάμπους καὶ στὰ δάση.

IV

Χίλιες ἀγάπες κι' ἄν βρεθοῦν
τὸ δάκρυ νά στεγνώσουν
ποτέ τῆς Μάνας τὴ χαρά
δὲν θά τοῦ ξαναδώσουν.